

den12. mann

3/2008 – Kr. 20,-

**Nede for
telling**

Læra av motgang?

Denne sesongen har vore skuffande. Me hadde rekna med at Brann skulle markera seg i medaljekampen, men i skrivande stund er det kortare veg til nedrykk enn til medalje. Cupen kan handla om marginar i enkeltoppgjjer, men åttemålstapet mot Molde svir enno. Og det gjorde vondt å sjå bortekampen mot Marseilles og tenkja på kva skilnad ein Thorstein Helstad i branndrakt hadde gjort. Så nær gruppespel i Champions League ...

Kva har gått gale?

For det første har skadeproblema vore tydelege. Sportsleg suksess forlenga sesongen i beg-ge endar. Men prisen vart kanskje større enn klubben kalkulerate – både i auka belastning på spelarane ved fleire kampar og ved at mindre trening vart ”sett i banken” i vinterpausen?

For det andre vann ikkje Brann dei to siste overgangsvindaugo. Demba er framleis eit ufor-løyst potensiale, Twaite reiste heim og Gylfi kunne ikkje bera bora åleine. Sommarvindauga vart endå tydelegare oppgjort i minus.

For det tredje har enkeltspelarar prestert klart dårlegare denne sesongen enn i fjor. Slike variasjonar er velkjende i individuelle idrettar. Sidan fotball både handlar om den enkelte si fom og samspel, vert balansen endå skjørare. I år har dette ofte ramma rytmen i Brann-spelet. Slik sett var forresten kampen mot Viking eit steg i rett retning.

For det fjerde er marginane som forklaringsfaktor i fotballen større enn me likar å tenkja på. Der mykje gjekk vår veg i fjor, har me i år tapt poeng i mange kampar der sjansestatistikken vart klart vunne. Og hadde Tarik Elyounoussi sagt ja til Le Mans, ville truleg Thorstein Helstad framleis vore Brann-spelar...

Også på tribunen har sesongen vore eit tilbakeslag. Ofte har det vore langt fleire ledige plas-ser enn offisiell tilskodarstatistikk seier. Stemninga blant supporterane har for ofte vore la-ber – litt blasert, litt utlada og litt likegyldig. Når ”blodfans” prioriterer sauesanking framfor kamp, er det eit teikn. Kanskje måtte det forventast ein slik etterreaksjon av eit publikum der så mange hadde drøymt om i alle fall å oppleve eitt seriegull i si levetid?

Somme synest å tru at løysinga er å sparka trenar eller sportssjef. Eller assistenttrenar. Det trur ikkje eg. Først må sesongen grundig evaluerast. Kva har gått gale, kvifor og kva kan gje-rast med det til neste år? Dei som snakkar lettvtint om nye trenarar eller sportssjefar, gløymer kor mykje verdfull kompetanse Brann har bygd opp dei siste åra. Skifte i nøkkelroller kan lett verta ”tilbake til start”.

Mitt klare inntrykk er at Mons Ivar Mjelde og mannskapet hans har både evne og vilje til å læra. Sjølv om Roald Bruun-Hansen ikkje lukkast med å skaffa ein ny bakromsspiss i dette vindauga, har han unngått panikkjøp. Det er læring!

Det langsiktige resultatet av 2008-sesongen kjem an på kva sportsleg leiing, trenarteam, spelarar og supporterar kan læra av motgangen? Vågar eg minna om det gamle uttrykket: Utan motbakke kjem ein ikkje høgare?

Ashild Samnøy

PS: 2008-sesongen er ikkje heilsvart. Brann har gjort ei historisk satsing på utviklingsavde-linga, og andrelaget vårt har stø kurs mot opprykk. DS

”Dei er litt pysete. Når eg seier det ikkje er farleg, må dei berre knipa ræv-holet igjen og spela!”

Kommentar overhøyrte frå medisinsk støtteapparat om spelarar som klagar over vondt. Helstad?

den 12. mann

den 12. mann er et uavhengig medlemsblad for Brann Bataljonen Bergen, skrevet av og for Brann-supportere. Synspunktene i bidragene reflekterer ikke nødvendigvis Bataljonens eller redaksjonens felles mening, men står for forfatternes egen regning. Neste nummer kommer i desember.

I redaksjonen for dette nummeret:

Åshild Samnøy (redaktør)
Per Arne Flatberg
Tor Henrik von der Ohe
Geir Vårdal
Daniel Nygård,
Rune Nilsen
Leif Morten Nygård

Foto: Rune Nilsen, Bernt-Erik Haaland, brann.no, Tom Engelbrecht, Olaf G. Hexum og redaksjonen

Andre bidragsytere: Stig Elvis Furset, Atle Nielsen, Alexander Osdal, Lene Lygre, Bernhard A. Steen, Christine Hilton Kaland

Grafisk produksjon: Leif Morten Nygård
Trykk: Unigrafisk Blankett/Hurtig-Trykk

Kontakt den 12. mann:
Åshild Samnøy - den12.mann@hotmail.com

Internett: <http://d12m.fanzine.no/>
Facebook: www.facebook.com/group.php?gid=2362113294

Kontakt Bataljonen:
styret@bataljonen.no www.bataljonen.no

Org. nr. d12m: 986 906 533
Redaksjonsarbeidet avsluttet 13/9-2008.

30 000 fra d12m til Brann-utvikling

den 12. mann har vedtektsfestet at overskudd fra driften skal tilfalle Branns barne- og ungdomsarbeid. I flere år baserte bladet seg bare på løssalg. Da redaksjonen før fjorårs-sesongen inngikk avtale med Ba-taljonen om at den 12. mann skulle bli supporterklubbens medlems-blad, innebar det at alle Bataljons-medlemmene får bladet inkludert i kontingenten. I tillegg blir et min-dre antall blad solgt i løssalg, og disse inntektene går til Branns utvi-klingsavdeling. Under kampen mot Viking 14. september ble 30 000 kroner fra dette salget overrakt til Brann.

Dette har du betalt for:

Side 1	Azar Karadas (Foto: Bernt-Erik Haaland)
Side 2	Leder: Læra av motgang?
Side 4	Supportermøte
Side 6	Blikk for helheten
Side 9	Nedtur på tribunen
Side 10	Reisebrev fra Ventspils
Side 11	Reisebrev fra Marseille
Side 12	Noen kjappe - Azar Karadas
Side 13	100 år med rabling
Side 16	Brann sine første internasjonale kamper
Side 18	Spark redaktørene
Side 19	Gullkorn fra barnemunn
Side 20	Spillerportrett: Jan Gunnar Solli
Side 24	Stig Elvis
Side 25	Quiz
Side 26	Supportermakt
Side 27	100 år og like midt
Side 28	TV-avtalen
Side 30	Hefur ðu verid í sumarþústaðnum nýlega?
Side 30	Bataljonen ung
Side 31	Steget til andre divisjon
Side 32	Brann 2-kampene
Side 33	Kristian i krigen for Brann
Side 34	Fortsatt lojal
Side 36	d12m for ti år siden
Side 38	BBB-styret
Side 39	den 13. mann
Side 40	En sponsor

Supportermøte

Brann inviterte en torsdag ettermiddag i septemberfansen til et møte på Stadion der Mons Ivar Mjelde og Roald Bruun-Hansen skulle ha et lite foredrag om årets dårlige sesong, og der de fremmøtte kunne stille spørsmål til dem. Sporty gjort av dem det kanskje stormer mest rundt i Bergen akkurat nå. Det var satt et tak på 100 påmeldte, og journalister hadde ingen adgang.

I et lokale med elendig akustikk, snakket sportslig leder Roald Bruun-Hansen og Mons Ivar Mjelde om sine tanker rundt årets dårlige sesong. Kort fortalt, kokte det hele ned til at man ikke hadde funnet mange konkrete svar på den store nedturen. Men skadesituasjonen og "store huller i treningsdagboken" ble nevnt som faktorer.

"Skadesituasjon"

Bruun Hansen fikk spørsmål om hvorfor de solgte Helstad. Han svarte at Helstad var så tent på å avslutte karrieren i en større liga, og var så overbevist om at Le Mans var det rette for ham, at man (i følge Bruun-Hansen) ikke hadde noe valg. Brannbloggens dyktige medarbeider (jeg) stilte spørsmål om det var uaktuelt for Le Mans å vente til etter mesterligakvaliken. Branns sportslige leder kunne bekrefte at det var det. Han nevnte også at det hadde vært diskusjon om han kanskje kunne spilt kampene mot Ventspils, men at Helstads skadesituasjon vanskeliggjorde dette. Det skal tillegges at Bruun-Hansen smilte litt da han sa ordet "skadesituasjon", noe som fikk den nevnte dyktige medarbeider hos mediegiiganten Brannbloggen til å reagere og stille spørsmål om hans smil ved uttalelse av det ordet kunne bety at det slett ikke hadde vært noen skadesituasjon. Det ble nærmest selvsagt benektet av Bruun-Hansen. Brannbloggens spørsmål om det var noe i ryktene om at Helstad hadde noe på gang med Vålerengen før franskmenne kom på banen, ble besvart med at dette hadde blitt benektet av Helstads agent. Bruun-Hansen kunne forsikre om at han ville blitt rasende på østkantklubben om de hadde forsøkt seg på noe slikt.

Entusiastisk

Roald Bruun-Hansen kunne også meddele fremmøtte at vår kunnskap om det som skjer i klubben, stort sett baserer seg på det

vi fikk vite gjennom aviser og tv. Og disse mediene serverte visst i beste fall halvsannheter. Dermed mente han nok mellom linjene at Brannbloggen nå er det eneste folk nå kan stole på.

Entusiastisk

Mons Ivar Mjelde var kveldens mest entusiastiske taler. Ingen kan ta fra Mjelde at han virkelig brenner for denne jobben. Han snakker med et enormt engasjement, og mest oppildnet var han da han snakket om at Brann skal stå for en offensiv og underholdende fotball. Han fortalte videre at han hadde et brennende engasjement for klubben, og det virkelig lyste av ham at han var giret på å få snudd elendigheten. Og at han

hadde troen på å klare det. Men det begynner å haste med å bevise at han er rett mann til å gjennomføre det i form av konkrete resultater! Trenerens rake motsetning på dette møtet, var de to spillerne som dukket opp. Eirik Bakke skrøt av supporterne, noe han nesten måtte gjøre etter BA-oppslaget der han kritiserte oss. Ellers var det ikke mye som ble sagt fra ham. Aller minst entusiasme viste Azar Karadas som for det meste bare satt og stirret tomt ut i luften, uten å foretrekke en mine, og uten å si noe. Hva i himmelens navn gjorde han på det møtet?

Flere spørsmål

Det mest irriterende var at Brannbloggens utmerkede reporter brant inne med en

masse gode spørsmål. For plutselig var møtet slutt, og jeg fikk aldri stilt interessante spørsmål som:

1) Det er viktig å ha kontinuitet og man skal ikke kappe hoder pga kortvarig motgang, men hvor lenge kan man ha motgang før man finner ut at man ikke klarer å snu

det til medgang med dagens stall, dagens trenere, dagens sportslige ledelse, dagens filosofier, et.c.? Hvor går grensen mellom "kortvarig motgang som sikkert snur snart" og "langvarig motgang som åpenbart ikke snur av seg selv"?

2) Er det i klubbens interesse å ha en rek-

ke spillere som enten ikke vil eller ikke kan spille halvparten av bortekampene neste år fordi disse spilles på kunstgress? Et spørsmål som hadde vært spesielt moro å stille, og få svar på, siden Eirik Bakke var tilstede.

3) Føler man at ni poeng ned til kvalikplassen er så mye at man lurer seg selv til å tro at plassen er sikret, og dermed spiller med litt lavere motivasjon, at man tar risken på å spare småskadete spillere, prøve ut nye formasjoner og bruke spillere med lite spilletid? Har man begynt å tenke for mye på 2009-sesongen allerede? For så lenge klubbene med beina i nedrykksgjørmen satser liv og lemmer for tre poeng i hver kamp, og vår egen klubb tar lett på resten fordi de føler at de ikke har noe å spille for, så blir de ni poengene fort til seks og tre... Vi kan ikke starte oppkjøringen til 2009-sesongen før vi er sikret fornyet eliteseriekontrakt!

Det siste spørsmålet fikk jeg stilt Bruun-Hansen i etterkant av møtet, og han avfeide selvsagt alle spekulasjoner om at de ikke ville gi jernet og satse alt i resten av kampe. Han kunne nærmest garantere at vi ikke kom til å komme i den situasjon at nedrykk var reelt på slutten. Men det er jo nettopp den holdningen som er litt skummel...

Alexander Osdal

Foto: Rune Nilsen

Fra brannbloggen.origo.no, gjengitt med tillatelse av artikkelforfatter.

– Læra av feil

– Denne sesongen har vore eit slag midt i trynet. Vi er like skuffa som dykk. Men eg er overbevist om at det noverande teamet i Brann kan få klubben på rett spor framover. Vi evnar å læra av feil og vil jobba beinhardt. Og vi er meir enn kapable til å snu situasjonen, understreka Mons Ivar Mjelde i møtet med supporterane 11. september.

Branntrenaren brukte litt tid på å forklara korleis det sportslege apparatet i Brann no er gjennomsyra av ein

teamtankegang. – Dette har vore ein suksessformel for Brann, påpeika han og meinte denne arbeidsmåten gjorde at Brann kom styrka tilbake etter tilbakeslaget i 2005. – Vi må ikkje no byrja å vingla og gå tilbake til gamle tider i Brann, åtvara han.

Han varsla ei grundig evaluering etter sesongen, men peika allereie på skadesituasjonen gjennom sesongen som ei sannsynleg delforklaring til dei dårlege resultata. – Vi har alarmerande hol i tre-

ningsdagboka. Det har ofte vore altfor få på trening, noko som særleg går ut over arbeidet med formasjon. Eit viktig spørsmål vert difor å finna ut kvifor så mange har vore skadde, og deretter gjera noko med det, slo han fast.

Mjelde varsla også at siste del av sesongen kunne opna for at dei unge brannspelarane i større grad fekk innhopp i staden for dei etablerte.

Åshild Samnøy

Mons Ivar Mjelde svarer supporterne om spillervalg, spillestil og egen rolle

Om spillere og laguttak:

Stig Helsing: Det virker som Jan Gunnar Solli skal spille for enhver pris, uansett hvordan han presterer?

– Eg forstår at det kan sjå slik ut nokon gonger. Han har for eksempel gjort fleire pasningsfeil enn vanleg. Men fast plass, nei – det er ikkje slik det fungerer. Han og Thorstein Helstad var våre viktigaste spelarar i gullsesongen. Jan Gunnar er ein ærleg spelar som alltid yter og som set laget høgt. Difor har han i utgangspunktet stor tillit. Likevel må han også prestera over tid. I år har han vore plaga med skader, men eg håpar og trur han kjem sterkt tilbake.

Tore Bakke Veiby: Det har tydelig vært et problem å omstille Demba til Branns spillestil. Trodde du at det skulle gå enklere å få han til å omstille seg?

– Eg innrømmer gladeleg at vi hadde håpa at han hadde tilpassa seg norsk fotball tidlegare. Brann ønskjer å spela mykje i rom på rettvendte spelarar, medan Demba frå dansk fotball er meir vant med å få ballen på fot feilvendt. Vi jobbar hardt med Demba på

treningsfeltet og framfor videoen. På sitt beste er Demba veldig bra, men det dreg ned heilskapsinntrykket at han ikkje er meir målfarleg. Eg veit ikkje om vi kjem til å lukkast med han, men vi vil framleis prøva.

Thomas Tverberg: Hvorfor har Azar Karadas så lenge spilt for-svar når han så tydelig trengs i angrep?

– Dette er ikkje så enkelt. Då Azar kom tilbake var det klare føresetnader frå han og rådgjevaren hans at han ville prøva å koma tilbake på landslaget og tilbake som utanlandsproff. Han ville utvikla seg som internasjonal midtstoppar ut frå den vurderinga at det var lettaste å lukkast i den posisjonen. På grunn av helsa var han ikkje i stand til å spela heile kampar i fjor, og då vart han brukt som innbytar på topp. Denne sesongen har vi prøvd å spela han inn som stoppar utan å ha lukkast heilt. Samstundes har vi totalt i troppe mangla meir framme. Difor har han spela mest der i det siste. Men han er annleis enn Thorstein som spiss og meir avhengig av at vi kjem rundt på kantane. Når det gjeld kva han skal spela

framover, lyt vi setja oss ned og snakka med Azar. Det er ikkje bra for ham med stadige skifte.

Tony Nordtveit: Hvorfor prøvde du Krissy (Kristjan Örn Sigurdsson) på backen i cupkampen mot Molde når han tidligere ikke har fungert på den plassen?

– Krissy har fungert defensivt på backplassen, ikkje offensivt. Vi valde å bruka han der ut frå erfaringane vi gjorde med Molde sine hurtige spelarar i heimekampen. Tanken var at han skulle vera med og ta luven av Molde sin fart. Når vi ikkje lukkast, var det ikkje berre på grunn av han.

Cato Fossum: Eirik Bakke presser ofte for dårlig frå egen 25-meter og innover. Hvorfor gjør dere ikke noe med det?

– Dette gjeld ikkje berre Eirik. Eg etterlyser generelt høgare ferdigheter som førsteforsvarar og høgare intensitet. Når ein er i press, står dei andre og ser på. Eg ønskjer at vi skal slå opp når vi kan, gå for gjenvinning når vi kan, og senka oss når vi må. Men eg synest vi har senka oss for ofte. Vi må prøva å evna å stå høgare i bana. Når dette ikkje har vore tilfelle, så er det ikkje taktiske vurderingar som ligg bak, men i kva grad vi har evna. Anten har motstandaren vore betre, elles har vi ikkje jobba hardt nok som ein eining.

Trond Ekerhovd: I kampen mot HamKam byttet du ut Tijan Jaitch som kanskje var Branns beste. Det kunne ha vært for å spare ham før Ventspils-kampen, men der startet han ikke. Hvilke vurderinger lå bak?

– Tijan vart bytt ut etter ca 75 minuttar og erstatta med kapteinen vår. Ved bytet var stillinga 2–1 og ved kampslutt 4–1. Eg gjorde dette bytet fordi kampen stod og vippe, og då ville eg ha inn Eirik Bakke som ein leiartype. Med den utviklinga kampen fekk, synest eg vurderinga forsvarar seg sjølv.

Bjarte Skaar: Robbie Winters løp og beveget seg svært lite i bortekampen mot Ventspils, ikke minst i andre omgang. Hvorfor ble han ikke byttet ut?

– Eg var ikkje veldig fornøgd med det laget hadde prestert i første omgang. Eg gjorde to byte i pausen, men kunne godt bytt fleire. Men med to byte gjennomført, kunne vi ikkje ta det tredje bytet for tidleg i tilfelle det kom skadar. Elles ville eg helst hatt Eirik Huseklepp inn før. Så kom skaden. Bjørn måtte ut, Cato vart flytta på backen og Erik inn på kanten.

Raymond Teigland: Hvorfor har du ikke brukt Ludde (Trond Fredrik Ludvigsen) mer etter at Helstad forsvant – han var en god bakromsspiller før han kom til Brann?

– Ludde har slite lenge – først med skade, sidan i trening og i kamp for Brann 2 der han ikkje har vist noko ekstra. Men i det siste har han teke rev i segla og verkeleg vist noko. Då har han også fått meir tillit. Vi evaluerer han både i trening og i spel på Brann 2. Vi ser at han vil og evnar betre. Når han får til noko, får han også nye sjansar. Eg håpar at han vil lukkast.

Stig Elvis Furset: Når det gjeld laguttak, så verkar det ofte på meg som om enkelte spelarar blir tekne ut på laget same kva slags form dei måtte vere i, at dei har ei form for klippekort.

Døme på dette er fleire. Siste heile sesongen til Bengt Sæternes (han fekk til og med spele back) og Hassan El Fakiri som nærmast fekk spele på seg dårleg sjølvtilitt denne våren. Eller Petter Vaagan Moen (som opent innrømmer at han langt ifrå er nøgd med egne prestasjonar). Andre slit med å få den same tilliten, og Erik Huseklepp er sjølv sagt det mest nærliggjande dømet. Kva var grunnen til at de valde Moen og ein Solli ute av form i startoppstillinga til heimekampen mot Ålesund, ein kamp som me skal styre frå start?

– Vi tek ut laget ut frå alternativa vi har til ei kvar tid. Dei som ser på frå sidelina, veit ikkje kva som har fungert på trening. Mange folk ser også meir på enkeltspelarar, men vi må ha blikk for heilskapen. Elles er trenarteamet med på råd ved kvart einaste laguttak, og uttaket vert ei felles avgjerd. I etterpåklokskapens lys er det ikkje vanskeleg å innrømme at vi har bomma på somme laguttak. Men så er også etterpåklokskapen enklare. Men vi fokuserer først og fremst framover, for det er det vi kan gjera noko med. Og vi vil stilla endå tøffare krav til prestasjonar når vi tek ut laget framover.

Om spillestil og treninger

Rune Stien: Hvilken type angrepsfotball skal Brann spille nå når Helstad er borte?

– Vi ønskte å erstatta Thorstein Helstad med ein hurtig og målfarleg bakromsspiss og dermed fortsetja å spela den fotballen vi har vilja stå for dei siste fem-seks åra. Når vi no ikkje lukkast på overgangsmarknaden, kan det henda vi må tenkja annleis i ein overgangperiode. Men eg vil gjerne at vi framleis skal angripa med begge backane og overlapping på kantane. Tida vil visa om vi greier å utnytta Trond Fredrik og henta inn ein ny bakromsspelar.

Tore Bakke Veiby: Uttellingen på corner har vært dårlig for Brann lenge. Er det godt nok fokus på dette under treningene?

– Vi trenar og har fokus på det kvar veke, men eg er ikkje sikker på om det er nok. Espen hadde ansvar for denne treninga før, og no er det Harald sitt ansvarsområde.

Per Arne Flatberg: Det ser ut som Brannlaget gang på gang går rolig ut og ikke våkner før det kommer et mål imot. Er en rolig start en del av Branns taktikk i enkelte kamper?

– Det er overhodet ikkje slik at vi planlegg å gå roleg ut. Men eg er einig i at det ser slik ut, at vi for ofte har problem med å koma i gang. Vi er for sløve i starten, og det irriterer meg. Eg veit ikkje heilt kvifor det er slik, men vi må få ein slutt på det.

Stig Helsing: Angående defensiv corner: Hvorfor har en ikke alltid en mann ved hver stolpe (f.eks) under kampen mot Aafk)?

– Dette vert litt eit spørsmål om kva ein skal prioritera. Vi har brukt å ha ein fri mann på første område, ein fri mann på bakerste område, ein på bakerste stolpe, ein som markerer og ein oppe på topp. I det siste har vi hatt to i returrommet og ingen på topp, og dermed har vi prioritert defensiv tryggleik høgare. Dersom vi prioriterer å ha folk ved begge stolpane, må vi ta ein bort frå frirommet.

Tore Bakke Veiby: Hvorfor stiller Brann (nesten) alltid opp to mann til å ta frispark (og så skyter nummer to)? Er det ikke bedre å ha en ekstra inne i feltet?

– Når vi har to mann ved frispark, har vi sjansen til å ta eit kort spark. Dersom berre ein kjem ut, kan vi då køyra to mot ein. Då vil også motstandaren sine forsvararar ha ein tendens til å falla nærare eige mål.

Per Arne Flatberg: Når Brann mangler aggressivitet, som for eksempel mot Molde eller Strømsgodset, er det presshøyden som er for lav eller er det spillerne som ikke gjør det man er blitt enige om?

– Vi spelar soneorientert fotball. Godt soneorientert spel er avhengig av press på ballførar og posisjonering slik at du dekker rom. Om vi greier å ha press på ballførar, kan vi stå høgt. Om vi ikkje greier det, må vi senka oss. Difor er det presset på ballførar som styrer oss. Inngangen til kampane er at vi ønskjer å stå høgt så ofte vi kan. Men eg er einig i at vi i altfor stor grad har blitt lave. Dette har mange grunnar: Spelarar gjer ikkje arbeidsoppgåvene sine; det vert ikkje arbeidd hardt nok; situasjonen vert ikkje oppfatta godt nok; førsteforsvarar er passiv eller signaliserer ikkje tydeleg nok – og så spreier det deg bakover.

Rune Stien: I kampen i Fredrikstad spilte Brann i en 4-3-3-formasjon før pause. Hvorfor la du om til 4-4-2 etter pausen?

– I første omgang fungerte vi ikkje så godt offensivt. Dessutan kom Fredrikstad mykje fram på venstre kanten. I ettertid meiner eg vi burde vore meir tålmodige og ikkje leggje om så snart. Elles fekk vi målet mot på dødball.

Bjarte Skaar: For noen år siden siterte BA deg på at Brann ikke trener på defensiv dødball. Stemmer det? I så fall: Hvorfor ikke? – Dette stemmer ikkje.

Per Arne Flatberg: Hvorfor lå vi med så utrolig mange mann i forsvar hjemme mot Marseilles? Er dette taktikken fremover når vi møter gode lag?

– Vi visste kva som stod på spel i den kampen. Marseilles er eit så godt lag at når du ikkje klarer å vera aggressiv som førsteforsvarar, må ein drepa rom. Vi hadde sett DVD-ar frå fransk fotball der dei møtte lag som prøvde å stå litt høgare enn det vi gjorde, og dei

vart køyrde over. Difor hadde vi ikkje noko val. Vi visste at vi ville få brudd, men evna ikkje nok når vi fekk muligheten. Hadde vi hatt Thorstein i dei situasjonane...

Om egen rolle:

Tor Henrik von der Ohe: 20. oktober 2007 spilte Brann borte mot Aalesund. Med uavgjort ville seriemesterskapet være sikret. På Festplassen stod det 50.000 forventingsfulle bergensere. Før kampen ble du intervjuet, og på spørsmål fra en reporter sa du at dere så på dette som en vanlig kamp. Resultatet var at et desperat Aalesund-lag, som måtte ha poeng for å overleve, fullstendig overkjørte Brann de første tjue minuttene. Mitt spørsmål: Hvorfor holdt du ikke en tordentale for kampen og fortalte spillerne at dette var den viktigste kampen i deres brannkarriere? At de skulle blø for drakten? At det stod 50.000 bergensere i dette øyeblikket og så på og som ikke måtte skuffes? Hvorfor ble dere så totalt tatt på sengen i den kampen mot et dårligere Aalesund-lag som så fullstendig kjempet dere ut av stilen?

– Det er litt forskjell på kva ein seier utad og internt. Eg brukte all min energi og entusiasme inn mot laget. Alle spelarane skjøna kva det gjekk i den kvelden. Kampen under eitt spela vi vel jamt med Aalesund. Men oppladinga vart ikkje optimal. Vi hadde mange spelarar ute på landslagsspel før i veka. Dei kom att tors-

dag, og fredag reiste vi til Ålesund. Fleire av desse sleit gjennom kampen. Noko av min jobb var å ta ned spenninga for spelarane utad, og difor var det ein måte å dempa spenninga på for dei når eg utad fokuserte på at det var ein vanleg kamp.

Tony Nordtveit: Har du noen gang vurdert å trekke deg denne sesongen? – Nei. Det er ikkje min jobb. Styret i Sportsklubben skal vurdere dette.

Mats Hansen: Du sa nylig til BA at du opplevde tillit fra spillergruppen og administrasjonen. Noen av supporterne har ikke tillit til deg. Hvor stor del av supporterne måtte hatt mistillit til deg for at du skulle vurdert å trekke deg?

– Det er Brann sitt styre som bestemmer min stilling. Eg kan ikkje forholde meg til andre grupper eller enkeltpersonar. Det vert feil fokus. I ein organisasjon må ein ha respekt for at det er ei fastsett fordeling av oppgåver.

Om framtiden:

Audun Lysbakken: Tror du Brann i framtiden greier å opprettholde en respektabel andel vestlandske spillere?

– Eg håpar verkeleg det. Vi investerar betydelege summar i ungdomsarbeidet. Mykje er blitt betre, men vi har ein veg å gå. Vi lukkast ikkje utan å prøva, og viljen til å lukkast er stor. Dessutan er vi pålagt lokal rekruttering. Difor må vi klara det!

Åshild Samnøy

Foto: Rune Nilsen

Dette banneret som ble rullet ut opp ned i Aalesund i år kan godt symbolisere årets innsats på tribunen.

NEDTUR på tribunen

For litt under et år siden tok Brann knekken på alle konkurrentene og tok med seg seriegullet til Bergen. På Festplassen sto vi og sang "Gullet kom hem", og var både tjuke, feite og fulle av selvtillit: Brann var best i Norge på banen, og Brannsupporterne var best i landet på tribunen.

Oppsummeringen i fjor, etter en sesong for de syngende supporterne på Hansa, var at flyttingen hadde vært ekstremt vellykket, og at stemningen sannsynligvis ville bli enda bedre fremover, når vi ble mer samstemte og varme i trøyen. Det spørs om det var litt tidlig å falle ned på den konklusjonen. I fjor kom stemningen nesten av seg selv; det er jo ikke vanskelig å delta i medgang.

Pinlig dårlig

Denne sesongen har det derimot ikke gått like knirkefritt for laget, og også på tribunen har prestasjonene vært varierende. I enkelte kamper har det faktisk vært pinlig dårlig, langt under det nivået vi må ligge på dersom vi skal kunne kalle oss Norges beste supportere.

Det har blant annet oppstått en del pro-

blemer på Bataljonsfeltene. Mange klager på at de har nye folk ved siden av seg på hver kamp, tiltross for at de fleste setene skal være solgt til partoutkortinnehavere. Det har også vært reaksjoner på at det står mange "gamle tanter, smågutter og fjortisjenter" her, som ikke bidrar til stemningen, men som står her fordi det er billig og/eller kult. Jeg har ingenting imot gamle tanter eller andre, de er selvfølgelig hjertelig velkommen dersom de synger med. Men vi må få lov til å stille spørsmål ved hvem vi ønsker å ha på Hansa. Det skal tross alt være en tribune for den harde kjernen av supportere!

Billige plasser

Bataljonen bør prøve å skaffe ett felt for de medlemmene som ikke ønsker å skrike seg hese hver kamp. Disse plassene må være billigere enn det er på Hansa i dag, slik at de som kun ønsker rimelige billetter kan sitte her i stedet. Da kan vi få en tribune hvor alle støtter Brann vokalt. Å stå på Hansa skal forplikte!

For det virker ikke som om alle er like interessert i å synge i år, og i hvert fall ikke i kamper der vi møter motstand. Enkelte kamper har det gått så langt som at folk har begynt å sette seg ned, og gjøre narr av de som faktisk prøver å støtte laget. Luft heller ut frustrasjonen på pølseselgeren eller madammen etter kampen!

Det er engang slik at stemningen vil variere i takt med det spillet som leveres på banen. Ett av kjennetegnene på Brannsupportere er at de lever seg inn i kampen, og ikke går på autopilot (slik som de fleste andre supportergrupperingene her i landet). Men det kan ikke være slik at vi holder kjeft med en gang Brann ligger under, og ikke støtter laget i motgang. Supportere skal tross alt støtte laget både når vi presterer godt, og når det ikke går fult så bra.

Rivalisering

At det har oppstått en slags rivalisering mellom Felt Z og Bataljonsfeltene er heller ikke noe positivt for stemningens del. Det er litt ulik kultur på de forskjellige feltene, men vi trenger begge; Felt Z som innovatører og innførere av nye sanger, i tillegg til at de er flink til å holde passelig tempo, mens når Bataljonsfeltene stemmer i, tilføres mer volum og trøkk i sangene.

Resten av høsten bør vi samle oss om å støtte laget, og hjelpe Brann ut av den negative spiralen klubben er inne i. På den måten kan vi ta tilbake tronen som Norges beste lag og supportere.

Syng for Brann, alle mann!

Daniel Nygård

Foto: Rune Nilsen

VENTSPILS MARSEILLE

I Latvia og Frankrike: Leif Morten Nygård

Du vet du er i Øst Europa når sengeteppet har leopardmønster...

Inngangspartiet til stadionet.

Fra en supporterbutikk i sentrum der de til og med hadde egen vin.

En liten del av bortefølget utenfor stadion før kampen.

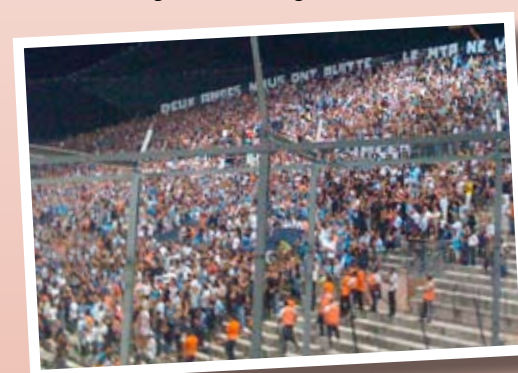
Det gikk rykter om at en gjeng fra Austevoll hadde reist ned med denne båten.

Skandale at disse kjeksene ikke er å få kjøpt i Bergen!

Før kampen.

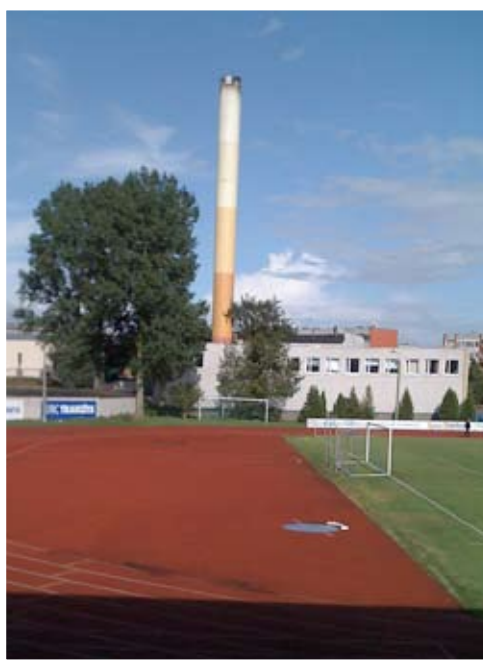

Disse naboene på tribunen og den andre svingen gav oss en sinnsyk stemning under hele kampen.

Stemningen var ikke akkurat hjertlig da vi ble plassert i en innhegning og først slapp inn på tribunen da spillerne var kommet på banen. Sikkerhetsansvarlig i Brann, Knut Iversen (t.h.) måtte svare på mange spørsmål.

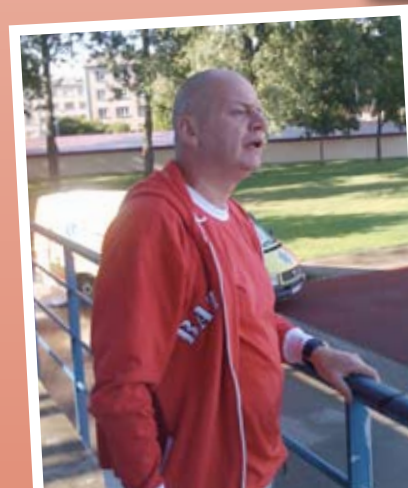
Det berømte FeltZ-banneret var på plass i Marseille.

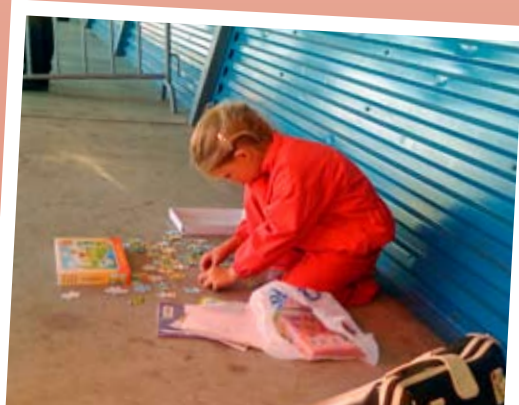
Fotballkamp på friidrettsbaner er en uting. Spesielt når man blir plassert utenfor selve gressmatten.

Denne gjengen var vitne til kanskje den dårligste kampen noensinne av Brann.

Frode Hellebø tror ikke det han ser ute på banen.

Ingrid Almquist Lien gjorde det eneste rette. Lot kamp være kamp og forlystet seg med andre aktiviteter.

Reidar var med.

Vi slapp inn sent, vi ble totalt overdøvet av hjemmefansen og vi tapte kampen, men alle var enige om at det hadde vært en hyggelig tur!

Dette eldre ekteparet spurte pent om å få gå rett etter kampen. Men nei, de måtte pent vente under streng overvåking.

En siste makt-demonstrasjon av de lokale heltene før vi fikk gå ut fra stadion.

[Noen kjappe]

100 år med rabbling

Azar Karadas

Alder: 27 år.

Tidligere klubbar: Eid, Brann, Rosenborg, Benfica, Portsmouth, Kaiserslautern.

Kamper for Brann: 106 (pr 23.8.08).

Mål for Brann: 25 (pr 23.8.08).

Sivilstatus: Sambuar; to barn.

Utdanning etter ungdomsskolen: Videregående skule m/ idrettsline.

Ditt beste fotballminne: Seriegull med Brann og seriegull med Benfica (merk rekkefølga!).

Favorittlag bortsett frå Brann: Liverpool og Eid.

Beste Brann-kompis: Alle saman. Nei, skriv Bjørn Dahl, direktør, smiler han.

Finaste fotballprestasjon: Scoringa mi for U21-landslaget mot Portugal. (Du kan sjå scoringa på <http://www.youtube.com/watch?v=KUAaKWLmyFc>)

Fotballførebilete som barn: Maradona.

Yrkesplanar etter fotballkarriera: Vanskeleg å seia. Eg har nokre idear. Men eg håpar å spela fotball i mange år enno.

Favoritt-TV-serie: Kongen av Queens.

Om du vart nøydd til å delta i ein reality-serie, kven av dei ville du helst vore med i: Big Brother.

Favorittfilm: "Gladiatoren".

Sist lesne bok: "Dagfinn Enerly så fort kan livet snu" av Jens O. Simensen og Dagfinn Enerly.

Åshild Samnøy

Foto: Rune Nilsen

Finn Berstad var en stor fotballspiller, men ble spesielt kjent som "Mr. Gentleman" da han flere ganger bevisst unnlot å score på straffespark han mente var feildømt. Her med det norske flagget på brystet.

1908:

Da SK Brann ble stiftet 26. september 1908 på Johnsens Cafe, var det valget blant de to navnealternativene som opptok forsamlingen mest. Jammen skal dagens supportere være glad for at valget falt på Brann, ikke Fart.

1918:

St. Hans-aften spilte Brann sin første kamp mot internasjonal motstand på bergensk jord. Siden Brann Stadion ikke var ferdig,

gikk kampene på gruslagte Møhlenpris (se side 17). 7000 tilskuere var rekord til da.

1919:

Brann Stadion åpnet som landets tredje gressbane. Landslaget ble invitert som motstander og beseiret Brann 6–2. Men Brann vant banketten så suverent at ryktene forteller at alle landslagsspillerne ut på natten ville melde overgang til Brann.

1923:

Brann vant sin første cupfinale med 2–1 over

Lyn med 10 000 tilskuere på Odds gressbane i Skien. Allerede på 1920-tallet var det 2-300 reisende fans som fulgte Brann til borte-kampene på Østlandet. "Sviren" var blant de mest trofaste.

1925:

På vei til Branns andre cupfinaletriumf (mot Sarpsborg på Fredrikstad Stadion) var "Sviren" blakk før han hadde kjøpt billett. Gode råd var dyre! Da han nærmet seg stadion, så han en gutt som kom trommende. Han fikk overtalt ham til å låne trommesettet og

Fra Branns første cuptriumf, 2–1 over Lyn i Skien. I forgrunnen vaier Brann-vimpelen. I Bergen feiret man seieren med en større fest i Nygårdsparken. Festen varte til langt ut på morgensiden. Det ble visstnok spilt både folin og bratsj, mens pianisten sovnet utpå natten.

trommet seg mot stadion i spissen for Brann-følget. Ved inngangen sier han til vakten: ”Eg ha’ kje tid til å finne billetten nå, den ligger i lommen.” Slik slapp han inn (og den ideen er oppbrukt for senere...)

1925:

Brannspiller Finn Berstad ble utvist for ”usportslig opptreden” i hjemmemøtet mot Lyn da han satte et straffespark løst rett på keeper fordi han mente det var feil idømt. Samme Berstad hadde for øvrig gjort det samme i kamp mot Djurgården fem år tidligere. Publikum applauderte hans fair play-opptreden.

1928:

På tross av økonomiske nedgangstider, samlet bergenske støttespillere inn 175 000 kroner for å hindre at et gjeldstynget Brann Stadion måtte selges.

1937:

Brann hadde i det meste av sin historie vært en attraktiv motstander på grunn av stor publikumstilstrømning i byen. Men sportslig nedtur over flere år gjorde at lagene ellers i landet (eller fra utlandet) ikke syntes at Brann var en verdig motstander for privat-

kamper. Bare ett lag, Jarl fra Stavanger, fant det bryet verdt å ta turen til Bergen i 1937.

1941:

Sammen med resten av norsk idrettsbevegelse, sluttet Branns ekstraordinære generalforsamling opp om idrettsstreiken i protest mot okkupasjonen. Både Brann Stadion og klubbhytten på Totland ble konfiskert av nazistynet.

1946:

Brannspillerne med familier reiste på klubbens første treningsleir – til Nordfjordeid. Og landslaget vant 12–0 over Finland med 20 000 tilskuere på Stadion. (De fleste finske landslagsspillere var falt under krigen, og et helt nytt lag måtte bygges.)

1949:

Dette året vant Brann bare en kamp i sin toppserieavdeling, men det var til gjengjeld mot avdelingsleder Sparta. Men det ble nedrykk!

1953:

Sammen med Årstad rykket Brann ned fra sin avdeling i hovedserien. Varegg beholdt plassen – med ett poeng mer enn Brann. Og

Nordnes rykket opp. Brann var langt fra best i byen!

1959:

Brann vant junior-NM foran 10 000 tilskuere. 16-åringen Kniksen var den store beholdningen, og spillet hans vakte begeistring og oppsikt. Dette skal angivelig være eneste gang juniorcupen har gått med overskudd.

1961–62 og 1963:

Seriemester og seriemester!!! Da Brann i 1962 sikret gullet med 4–1 på Lerkendal, forårsaket de samtidig at Rosenborg rykket ned. Men den største ydmykelsen var at Kniksen og Pesen visstnok tok av seg skoene og spilte det siste kvarteret på strøppelesten. En av de trønderske tilskuerne tok hevn, og slo Kniksen i hodet med paraplyskaftet etter kampen.

1967:

For verken første eller siste gang var Brann misfornøyd med NFF. I cupen skulle det gjestende laget ha 15 prosent av overskuddet. Og mens reiseutgiftene for turen mellom Brann og Raufoss var 5500 kroner, fikk Brann med seg vel 200 kroner til Bergen, mens Raufoss fikk 6700 kroner med hjem.

1972:

Først ble Brann reddet fra nedrykket høsten før, da fotballtinget i februar utvidet serien fra ti til tolv lag. Det ble tillatt med draktreklame, og Vesta Hygea ble klubbens første draktsponsor. Sist, men ikke minst, Brann vant cupen for første gang på 47 år! Da Bergen Kommune inviterte spillere, trenere og ledere til mottakelse i Håkonshallen etter finalen, klaget lesere i lokalpressen over slik sløsing.

1973:

Brann spilte sin første europacupkamp borte mot Gzira fra Malta. Et pikant poeng fra hjemmeoppgjøret er at Brann ble innrapportert til UEFA for å ha vannet banen og ”fikset” dommeren med ”villige” damer – begge deler påstander fra malteserene.

1974:

Brann Supporter Club ble stiftet av Branns fotballstyre. På salgsdebuten på Kuventræ ble det solgt 300 av de nylagede capsene. Og supporterklubben arrangerte chartertur til semifinalen mot Skeid.

1979:

Brann og Steinar Aase blir dømt av NFF for brudd på amatørbestemmelsene. Brann hadde nemlig gitt Aase en godtgjørelse i en periode han var skadet. Tidligere RBK-formann og daværende NFF-president, Eldar Hansen, medvirket til at Aase ble dømt til en bot på tusen kroner og et halvt års utestengelse. SK Brann måtte betale 10 000 kroner i bot, mens styremedlemmene måtte betale tusen kroner hver. Siden det senere ble kjent at Rosenborg under Hansens ledelse hadde betalt en spiller under bordet vel ti år tidligere, fikk det sindige folk til å kalle Brannstraffen for et justismord.

1984:

”Folk er gale. I over 40 år ... har jeg aldri opplevd maken til etterspørsel etter billetter”, sa vaktsjef Finn Hansen da Brann skulle spille semifinale mot Fredrikstad på Stadion. Det ble stuert inn over 20 000 på Stadion, uten at det kunne redde seieren.

1988:

Brann har spilt mange ”aller verste” kamper. Davy Wathne slo på stortrommen etter bortetap 2–0 mot Strømmen: ”Brann tok fellesferie nitti minutter før tiden og kan vanskelig klandre andre enn seg selv for den ynkeligste og mest tafatte toppserieforestilling klubben har levert på denne siden av årsskiftet.” Etter å ha sett Brann spille 1. cuprunde, følte nok Davy Wathne seg trygg da han inngikk veddemålet om at dersom

Brann kom til finalen, skulle han gå til Ullevål. Men Davy måtte ut og gå. Og det måtte spilles to finaler før vinneren dessverre ikke ble Brann...

1990:

For første gang på lenge lå Brann an til å vinne noe. Med full klaff i siste serierunde kunne Brann bli seriemester. Slik gikk det ikke. Siste serierunde gikk borte mot Rosenborg. Syv stappfulle busser reiste nordover, mens mange også reiste privat. De 2000 bergenserne fikk se Brann tape 2-0. Samtidig ga bydelslaget Fyllingen fra seg ledelsen mot Molde på overtid, og medaljene glapp.

1995:

Illsinte supportere marsjerte fra Fotballpuben til Stadion for å protestere da Trond Egil Soltvedt ble sparket og sendt til Trondheim. Det handlet blant annet om en konflikt med trener Hallvard Thoresen, og supporterne markerte misnøye ved å sette fyr på en t-skjorte med bilde av Thoresen. Også daværende Brann-formann Lambert Wulff fikk unngjelde. Flambert Wulff var kallenavnet denne våren.

1996/97:

Brann avanserte til kvartfinale i europacupen etter å ha slått PSV Eindhoven sammenlagt. Dermed fikk brannsupporterne en minneverdig tur til Liverpool etter å ha holdt det engelske laget til 1-1 hjemme. Det sportslige resultatet på Anfield er ikke minneverdig, men mange supportere husker fortsatt kampen på Anfield som ett av sine største høydepunkter. Daværende daglig leder, Knut Kristiansen måtte gå etter at han glemte å føre opp to av heltene fra Eindhoven på påmeldingsskjemaet til kvartfinalen.

1997:

Brann tok sin første medalje siden 1976, og folk valfartet til den avgjørende siste kampen på Nadderud. ”En leksjon i supporterkultur”, kalte Asker og Bærums budstikke opptredenen til drøyt 2000 bergensere.

2002:

Brann var mer eller mindre blakk, og året ble preget av rasende supportere og massiv støtte. Det toppet seg da et tafatt Brann-lag tapte 4-0 borte mot Bryne. De tilreisende supporterne stilte seg opp ved spillerbusen og bare så på spillerne. Ingen sa et ord. Daværende Brann Supporter Team krevde Teitur Thordarssons avgang som trener. Året endte med juniormesterskap i Bodø. Bare tre Brann-supportere tok veien dit. Flere reiste til Sandefjord. Brann-supporteren Øivind Arntzen uttalte da det ble klart at Brann

[100 år med rabbling]

Kniksen (Roald Jensen) bidro til økt publikums- og medieinteresse rundt fotballen. Ballkunstneren var journalistenes favoritt.

måtte ut i kvalik at han skulle ordne gratis buss til alle som ville støtte Brann borte. Slik ble det også. Med god hjelp fra byens næringsliv, kjørte en kortesje med ti busser til Sandefjord, og rundt 1500 bergensere støttet laget borte.

2004:

Vår tur igjen. Cupfinalen på Ullevaal hadde vi tapt i 1987, 1988, 1995 og 1999. Nå var Brann der igjen. Denne gang var motstander Lyn og billettthysteriet kjente ingen grenser. Alle skulle på kampen, og flere gikk til så drastiske skritt som å melde seg inn i Lys supporterklubb, Bastionen, for å få billetter. Til slutt ble bergensdominansen på tribunen total. Over 20 000 Brann-supportere fikk se Brann ta sin første tittel på 22 år. I Bergen var stemningen elektrisk og Torgalmenningen fullsatt da spillerne og pokalen kom hjem.

2007:

Etter en oppgangsperiode over flere år, kom seriegullet endelig tilbake til Bergen. De færreste som var her, glemmer høsten i fjor, som ble en eneste lang gullfest. Det hele kulminerte med feiringen på Festplassen etter seieren mot Viking. Det føltes som om hele Bergen var der da.

Åshild Samnøy og Per Arne Flatberg

Kilder:
Jan Erik Larsen. 1988. Fra mål til ytterste fortvivelse. Sportsklubben Branns historie gjennom klubbens siste 30 år – og vel så det. Brann 1958-1988.

Kjell Vidar Kalvik. 2005. Hele Bergens stolthet. Den komplette historien om Brann.

Rolf Eriksen. 1994. Musikk fra en blå drakt. Om sportsklubben Djerv og bydelen Møhlenpris.

I 1918 var Brann for første gang vertskap for et utenlandsk lag. Akademisk Boldklub fra København var invitert til Bergen, og lagene møttes i to kamper, søndag 23. juni kl 1230 og tirsdag 25. juni kl. 1900. Danskene vant første kamp 3–2, mens Brann vant den andre, 1–0, etter straffespark. Det danske laget var forsterket med de beste spillerne fra Københavns Boldklub av 1893. Kampene gikk på Møhlenpris. d12m presenterer Bergens Tidendes referat fra de to kampene.

**Akademisk boldklub – “Brann”
3–2 (0–1, 3–1)**

Endelig skulle vi, takket være den energiske og foretagssomme klub “Brann”, få en virkelig international kamp her i Bergen.

Som rimelig kan være var kampen imøteset med uhyre spænding og allerede noksaa tidlig søndag formiddag begyndte folkevandringeren til Møhlenpris.

Pladsen var for anledningen pyntet med danske og norske flag, mens vedstablerne hadde trukket sig beskedent tilbake. Banen var utvidet og præsenterte sig feiet og fin, d. v. s. saa fin som den iøvrig elendige bane kan bli.

De to hold hadde følgende sammensætting, regnet fra maal:

Akademisk boldklub: Frigast Larsen, Fredriksen, O. Moltke, Sv. Knudsen, P. Berth, Helge Scharff (fra B. 1893), P. Ø. Salby, Nyborg, Sv. Holm, Sam. Thorsteinson, Meyer.
“Brann”: S. Wathne, F. Tønnesen, John Johnsen, Alex. Olsen, G. Deans, S. Bøschen, F. Berstad, G. Gran, T. Trædal, Bj. Johnsen, A. Berstad.

Pent samspil – mål – jubel

Præsis kl. 12,30 blæser dommeren Thv. Johnsen, Kristiania, i fløyten og kampen begynner. Danskerne har i første omgang vinden i ryggen, men spillet er jevnt fordelt. Begge hold har sine oppløp og til dels chancer, men resultatet uteblir. I slutten av omgangen gaar “Brann” frem, løperne leverer et pent samspil, og ballen gaar fra mand til mand inntil den havner hos Trædal, som setter den i nettet. Jubel!!

“Brann” presser ganske hardt den gjenværende tid av omgangen, men denne gaar ut med resultat 1 – 0 i “Brann”s favør.

I anden omgang tar danskerne litt etter litt ledelsen og presser en tid hardt. Efter 8 minutter triller ballen forbi “Brann”s backer og Wathne er denne gang uheldig, idet han ikke faar ordentlig tak i ballen, saa den triller videre ind i nettet.

Burde avverget

Ca. 10 minutter senere har danskerne atter et maal, som Wathne burde ha avverget og et par minutter efter ligger ballen for tredje gang i Wathnes net. “Brann” tar sig nu endelig op igjen og presser stadig. 10 minutter før omgangens slut er Trædal helt oppe ved danskemaalet og sender ballen ind. Til trods for vedvarende press fra “Brann” lykkedes det ikke at faa flere maal, saa kampen endte med 3 – 2 i A. B.s favør.

Annonse BT, 17.06.18

A. B. hadde fine backer som det ikke var saa let at komme forbi. Indre venstre var til dels mindre god, men ellers hadde holdet ikke noget svakt punkt.

Gjennomgående udmerket

Av “Brann”s spillere var Deans utmerket og kanske bedste spiller paa pladsen. Alex. Olsen hadde ingen heldig dag. Bøschen var god omend vi har set ham bedre. Tønnesen var fin, John Johnsen variabel. Wathne likesaa. Av løperne var Trædal igaar bedst. Han var gjennomgaaende udmerket og gikk hans pasninger i første omgang ofte til motstanderne i stedet for til en av medspillerne. Brødrene Berstad hadde begge fine centringer, som imidlertid ikke altid faldt i god jord. Halfbacks var altfor forsiktig og holdt sig formeget tilbake, uten at følge tilstrækkelig med i oppløpene.

Stort set var resultatet ikke urættferdig, omend det likegodt kunde blitt 2–2, idet danskernes ene maal var noksaa lettkjøpt.

Tirsdag aften spilles anden kamp mellen de to klubber.

“Brann” beseirer Akademisk boldklub med 1–0

Et straffespark bringer avgjørelsen, men seiren var vel fortjent.

Det var i gaaraftes fremmøtt minst like mange tilskuere som under kampen søndag, og de som hadde ventet seg en god og spennende kamp, blev ikke skuffet.

Kampen førtes den hele tid i et raskt tempo og der manglet ikke spændende situationer.

I første omgang spilte G. Gran y. v. og F. Berstad i. v., ellers var saavel “Brann”s som A. B.s hold uforandret.

Efter at holdene har tat opstilling, blæser dommeren til avspark og kampen begynner.

Danskerne farlige

Danskerne har til at begynde med haand (ben) om spillet og sætter alt ind paa at faa et forsprang, det ser ogsaa flere ganger farlig ut, men angrepene brytes uten at A. B. kommer sig til at skyte.

Det varer imidlertid ikke længe før “Brann” tar kommandoen og vedlikeholder i længere tid et hardt press mot A. B.s maal. A. B. maa gi en række corner, dog uten at disse blir utnyttet. Senere veksler angrepene noget, begge maalmend maa vise sine færdigheter.

Det forekommer på begge hold endel chancer, men enten gaar skuddene forbi, elle de respektive maalvogtere klarer.

Corners forekommer ogsaa, men ingen av disse utnyttes.

I slutten av omgangen er det atter “Brann” som har presset og efter spillet i første omgang hadde den fortjent et resultat, men omgangen gaar ut uten maal for nogen av parterne.

Spændingen, som den hele tid har været voldsom, er om mulig steget, da anden omgang skal begynde.

Væddemål og ære

Publikum er nervøs, enkelte kanske paa grund av indgaaende væddemaal, men de fleste tænker nok utelukkende paa den store ære det vil bli for “Brann” og dermed Bergen om “gutta” klarer at slaa de frygtede dansker.

I anden omgang møter Gran og F. Berstad paa sine gamle pladse, hva vistnok var fordelaktigere, end omplaceringen i første omgang.

Anden omgang begynner, og A. B. forsøker at ta offensiven, men deres angrep er ikke egentlig farlige.

“Brann” angriper mer effektivt, bl. a. er Bj. Johnsen oppe for gjennombrud, men en 3–4 taklende motstandere faar i sidste øieblik spærret veien, saa maalmenden klarer at faa tak i ballen.

Noget senere faar “Brann” et straffespark, som resulterer i maal. Ballen blev sat prompte i nettet av Tønnesen.

Publikum holdt paa at eksplodere og den bifallsstorm som faldt efter dette skud vilde næsten ikke ta ende.

Det varte da ogsaa noget før spillet kom i gang igjen, idet spillerne ikke kunne høre dommerens fløite.

Løp for langt med ballen

Begge hold gaar paany til kamp og der leveres et energisk spil.

Maalmendene kommer i aktivitet. Wathne var ubetinget bedst. Han baade tok ballen og fik den ut.

A. B.s maalmænd opfanget ogsaa skuddene, men hadde gjentagne gange vanskelig for at faa den ut.

Han løp flere gange for langt med den, hvilket resulterte i frispark for “Brann”.

Dette likte nok ikke danskerne, hvorfor de begynte at protestere, og da de ikke vilde bøie sig for dommerens avgjørelse, blæste dommeren av kampen.

Imidlertid gir danskerne sig, hvorefter kampen begynner paany. “Brann” vilde imidlertid efter det forefaldne ikke benytte sig av frisparket, hvorfor Trædal sender ballen ned til en av motspillerne.

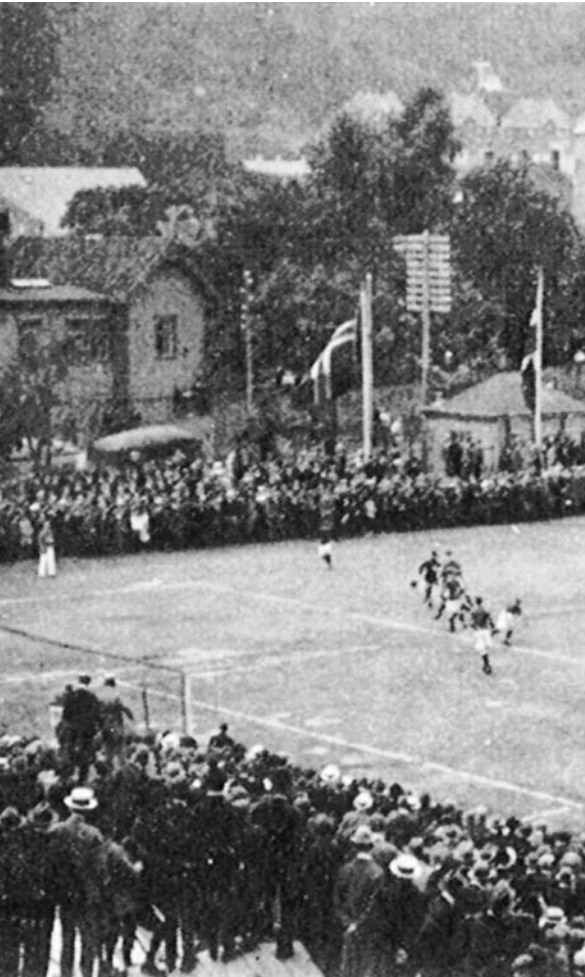
Øinet nederlaget

Under den gjenværende tid av kampen rop-te danskerne stadig paa “frispark” og protesterte over en lav sko, formentlig øinet de nederlaget, saa det var der skoer trykket.

Danskerne burde vite, at en dommeravgjørelse bør man alltid bøie sig for – uten obstruktion.

Efter kampens gjenoptagelse veksler spillet en tid, men i slutten av omgangen er det atter “Brann” som presser.

Noget resultat blir det dog ikke, saa kam-

Møllaren anno 1918.

pen avsluttes med 1–0 i “Brann”s favør.

Efter spillet igaar hadde “Brann” fortjent en endog noget større seir. “Brann” spilte igaar meget godt. Wathne var udmerket, likesaa Tønnesen. John Johnsen har heller ikke paa længe spillet saa godt som igaar.

Halfbackkjeden spilte meget effektivt saavel i forsvar som angrep.

Enkelte svake øieblik

I første række maa fremhæves Deans, som igaar endmere end under søndagens kamp kan betegnes som bedste spiller paa pladsen. Bøschen var ogsaa meget god. Alexander Olsen var adskillig bedre end søndag, omend han ogsaa igaar hadde enkelte svake øieblik. Til andre tider kunde han være udmerket. Løpperrekken var holdets svakeste punkt. Trædal spilte godt, paa en maate bedre end søndag, men ikke fuldt saa energisk. Tildels leverte ogsaa de øvrige meget godt spil, men de var mer variable.

Av A. B.s hold fæstet man sig især ved de to backs, som var udmerket, særlig høire, Fredriksen. A. B. spilte godt ute paa pladsen, men løperne somlet ved maal og var gjennemgaaende for sene til at avlevere skud.

Spark redaktørene!

La oss - mot all fornuft - følge enkelte sportskommentatorers logikk, og gjøre en «dyp» analyse av mediemarkedet. Med de resultater en rekke av Norges største aviser viser for tiden - spesielt på opp-lagssiden, men også når det gjelder stillings og boligannonser, er det ingen tvil: redaktørene, og man-ge med dem, må sparkes. Ut med Aasheim, Olufsen, Matre, Hålien, ja til og med Amund Djuve!

Det er like greit å innrømme det først som sist, jeg er bergenser, og opplevde følgelig i 2007 noe som jeg aldri virkelig trodde kunne skje: Brann tok seriegull!!!!

Etter noen fantastiske år med bronse, cup-gull, sølv og generelt deilige resultater for oss ikke-særlig-bortskjemte bergensere, klarte altså Thorstein Helstad, Martin Andresen og de andre gutta til Mons Ivar Mjelde endelig det vi bergensere har drømt om siden 1963. Ikke bare det, takket være at serien neste år utvides, og bare ett lag rykker direkte ned i år, tyder alt på at man ikke skal gjenta bragden fra 1964, og rykke ned bare 12 måneder etter at seriegullet er sikret.

Men det har (som ventet, egentlig) altså ikke gått særlig bra for Brann i år. For én uke siden ble laget regelrett knust mot Marseil-le, og nå taper de også det meste som kan tapes av seriekamper. Laget har solgt to av fjorårets viktigste spillere, toppskårer Hel-stad og kaptein Andresen (som jo heller ikke har det helt lett som spillende trener i Vålerenga) - og flere andre sentrale spillere - og har mildt sagt ikke helt klart å erstatte dem. Og som vanlig når ting ikke går på skinner, har Brann-ledelsen innsett at det bare er én ting å gjøre: Sparke noe. Siden de (foreløpig) har forstått at det nok er ganske så dumt å sparke treneren, var det assistenttre-neren som fikk fyken for noen uker siden. Naturligvis?

Brann fortsetter å tape, og nå er den (nesten) årlige høstjakten kommet i gang i bergenspressen. *Treneren må få sparken!!!!* I spis-sen for flere sportskribenter som mener dette, finner vi Tommy Duesund (med støtte på lederplass fra Olav Terje Bergo) i Ber-gensavisen og Tore Strand i Bergens Tidende. Mange Brann-til-hengere er naturligvis opprørt over dette, og har protestert ivrig mot at trenerne i Brann *alltid* må sparkes når de får litt motgang.

Bergens Tidenes (utmerkede) leserombud synes at oppslaget i avisen angående Mjelde var i verste laget, og konkluderer: «Hvis BT skal beholde troverdighet som saklig nyhetsformidler, så tåler ikke avisen mange slike førstesider.?

Finn en skyldig!!!!!!

For å følge sportskribentenes tankegang: Dersom noe ikke går så bra de hadde håpet, er det alltid viktig å finne en skyldig som kan sparkes. Dette gjør at toppfotballtrener er ett av de mest usikre karrierevalg man kan ta, og at enkelte trenere faktisk har fått betydelig mer i etterlønn enn vanlig lønn de siste årene. Og jeg tar meg i å lure på om ikke holdningen til sportskommentatorene bør kopieres ut i medienorge, og gjerne resten av landet for den saks skyld.

Når for eksempel norske aviser opplever nedgang i løssalget over tid, er det ikke tvil, noen må sparkes! Man kan gjøre som

Brann, sparke en nede i redaksjonen i stedet for øverste sjef, for eksempel bør desksjefen i BT gå av dersom opplaget faller, ikke ansvarlig redaktør Einar Hålien.

Min tidligere styreleder, Aftenposten-sjef Kristin Skogen Lund, bør raskest mulig sparke Hans Erik Matre som ansvarlig redaktør, for opplaget faller jo. Torry Pedersen bør forte seg å sparke VG-redaktør Bernt Olufsen, og etter at Dagbladet-trykkeriet sviktet på lørdag, slik at både Dagens Næringsliv og Dagbladet fikk distribusjonsproblemer, er det ikke tvil om at Amund Djuve og Anne Aasheim må ta seg en lengre pause fra redaktørgjerningen. (Glem at DN under Djuve har hatt nesten latterlig god utvikling, det var elendig på lørdag...)

Det har virkelig ingenting å si hva som skjer *rundt* redaktørene, alt er deres feil. Om de har laget langsiktige planer som gjør at avisene deres over tid kommer til å bli bedre og til og med kanskje stoppe opplagsnedgangen, er HELT uinteressant, disse planene kjenner jo man ikke til utenfor avisene (akkurat som at trenerne forhåpentligvis har lagt langsiktige planer sammen med styrene sine, planer journalistene ikke nødvendigvis har fullt inn-syn i). Vi som skjønner litt, vet at gode forklaringer bare er dårlige unnskyldninger.

Langsiktige planer er uinteressante, det er lenge siden Eggen styrte Rosenborg mot altfor mange seriegull, eller for den saks skyld siden Egil Sundar styrte Aftenposten mot nesten 200.000 i opplag. La kortsiktige problemer styre alt, spark dem som gjør at opplaget får en dipp noen uker, for eksempel om sommeren, og vær konsekvent.

Hvorfor har for eksempel Bergens Tidende bare hatt tre redaktø-rer siden Einar Eriksen nådde topp-opplaget på 100.164 lesere i 1988, opplaget har *falt* nesten hvert år siden? Brann har hatt syv trenere i samme perioden. Enda verre, hvorfor har BA bare hatt én redaktør i alle disse årene - selv om avisen har doblet opplaget under ham, har det falt de siste to årene!!!! Når nå Olav Terje Bergo etter 25 år går av, er det vel kanskje fordi sportsleder Tommy Duesund har bedt ham om å bruke livet sitt i en annen by, i en annen nr. 2-avis? Sannsynligvis fikk Bergo beskjed om å gå allerede etter opplagsfallet i 2006, og har nå gitt opp...

Spark redaktørene, spark desksjefene, spark distribusjonssjefene, spark trykkerisjefene, noen må jo ha skylden for at opplaget faller. Spark oljefond-sjefen, spark eiendomsmeglerne, spark banksjefer, børsdirektører og egentlig alle andre dersom vi nå kommer inn i dårligere konjunkturer.

Gjør hva du vil, bare ikke spark journalistene. For da blir det jo bare bråk...

GULLKORN FRA BARNEMUNN

Kort versjon av: tjokk å feit å full og serie-gull
Thea Celine 2,5år: tjokk å full og heia Brann

2 familier rundt middagsbordet diskuterer Brann:
Far (som ikke har peling på fotball): og han derre Museklepp e jo ikke god for tiden..
Vilde 8 år: Å, pappa.. han heter ikke Muse-klepp, han heter Kuseklepp

På tur med en barnehage, sitter på bussen og kjører forbi en fotballbane:
Voksen: Heia Brann, Heia Brann..
Jacob 4,5år: Brann spiller jo ikke der da..
Voksen: Hvor spiller de da?
Jacob: I Norge vel

Rundt frokostbordet i barnehagen etter at Brann tok cupgull i 2004:
Sebastian 4år: Brann e best
Jorunn 5år: Nei, rosenborg e best
Flere barn: Neeei; Brann e best
Jorunn: nei, Rosenborg e best, det sier pappa..
De andre barna: Neeeee, Brann e aller best..
Før det endte med grining og slåssing, sier en voksen: Brann vant ett GULL og Rosenborg ett gull, så de e akkurat like god (i 2007 var det selvfølgelig bare Brann som var best i hele verden)

Mamma til barnet sitt som har nettopp fått ny Bataljonen Ung-t-skjorte og leser litt feil i farten:
Bataljonen ung – skaper sunne hordalen-dinger. (Ja, det skulle vi gjerne gjort også, men noe må nok folk gjøre selv...)

Du går i bleie,dommeren!!"
-Elias 4år:

Det var en gang Brann skjøt ballen inn i Rosenborg sitt mål.
Så fikk de(Brann) ikke tak i ballen.De kunne hoppe over gjerdet og og løpe inn i målet å hente ballen.De skytet ballen over på banen.De spilte videre. Brann vant kjempemasse.100-5.

Det var en gang Brann spilte.De kræsjet

i Rosenborg.Brann måtte ha bandasje på armen sin.Alle Brannspillerne.Rosenborg måtte ha gips på føttene,så de måtte spille med den andre foten.De måtte hinke hjem.

Der e Brannsupportere!! (om Brannspillerne som entret banen)
-Thomas 4 år-

"Hvis ikke Brann vinner,kan du borre etter gull da?"
-Sjur 5 år-

"Brann har jo vinnet kamp før også."
-Erica 5år

"Kan det ikke være to i mål?"
-Sjur 5 år-

"Azar må score 3 mål,så får vi gull!"
-Elias 4 år-

"Jeg er veldig god å heie på Brann,men jeg har fotballsko ute i gangen."
-Didrik 3 år-

"De må sikte på målet,hvis de skal vinne."
-Mats 4 år-

"Der e han derre som ligner på Helstad....
Åh,det e jo Huse-klepp!"

"Mamma spiller på kamp. Pappaen min spiller på kamp og."
-Sebastian 3 år

Lene Lygre

Nytt medlem!

Ulrik Berger Ellingsen - født 17.12.07 ble innmeldt 19.12.07 av sin "beste"onkel Thomas A Totland (også medlem av Bataljonen). Vi lurar litt, og Lille Ulrik kommer helt sikkert til å lure på hvor-for i alle dager det måtte gå TO dager før han ble innmeldt...

Som dere ser er han er klar for nye ut-fordringer og mange turer til Stadion! De stolte foreldre er Helene Berger og Svein Rune Ellingsen på Sotra.

Jan Gunnar Solli:

– JEG PRESTERER BEDRE MED GODT HUMØR

– I det siste har det vært en turbulent tid i klubben. – Fra omgivelsene har det blitt veldig mye fokus på negative ting. Men ikke minst når det butter litt imot, så er det hyggelig om noen innimellom også nevner noe som er bra, mener Jan Gunnar Solli.

– Vi spillere prøver å se bak resultatene og bevare humøret. Men selv godt humør kan feiltolkes i motgangstider. Hvis man smiler eller er blid, vil noen tolke det som om man ikke bryr seg om dårlige resultater. Men noen av oss, inkludert meg, er slik som personer at vi presterer bedre med et smil om munnen, forklarer Solli og ber nesten om unnskyldning for sitt gode humør.

d12m møter Solli dagen etter at Branns mesterligaeventyr var over. Den taletrengte spilleren har egentlig ikke så mye å si om den kampen. – På dette nivået blir vi hardt straffet ved feil.

Men han er fornøyd med at laget greide å snu det negative fokuset etter RBK-kampen, og leverte en så pass bra prestasjon mot et godt lag. – Marseilles ligger i toppen av fransk fotball. De kjøpte eksempel en enkeltspiller for 100 millioner kroner for å kvalifisere seg til Champions League. Alt annet enn at de kvalifiserte seg, ville vært en sensasjon, mener Solli, og mener samtidig at Brann med litt flaks kunne slått dem ut. – På stillingen 1–1 var de tydelig rystet, påpeker han.

Ødeleggende skade

– **Hvorfor har du slitt mer med å prestere i år enn i fjor?**

– Jeg opplevde på forsesongen at jeg hadde min beste oppkjøring noensinne og følte meg ordentlig sharp. Så fikk jeg en lei føling med en strekk på forsiden av ene låret og ble akkurat klar til landskampen mot Serbia. Jeg har alltid vært en spiller som er avhengig av mye trening. Men i store deler av sesongen har det blitt mest fokus på å bli klar til kamp, jeg har måttet føle meg fram i forhold til skaden og har ikke kunnet trene som mye fotball som jeg skulle ønske, forklarer han.

Jan Gunnar mener likevel at han hele tiden vokser på erfaringene, og nå er en bedre fotballspiller enn i fjor, selv om resultatene har vært ujevne. – Nå er jeg frisk og skadefri og håper å levere gode kamper utover høsten. Både jeg personlig og laget har mye å spille for fortsatt. Ikke minst gjelder det å rette opp inntrykket. Jeg håper å vise at jeg har lyst å kjempe for at Brann skal få viktige trepoengere.

– **Hva regner du som din styrke som spiller?**

– Jeg er arbeidsom og løper mye. Dessuten liker jeg å løpe begge veier og synes det er like morsomt å ta et dypt defensivt løp som et tungt gjennombrudd. Jeg har en evne til å spise meg inn på motstanderen. Når jeg har bitt meg fast, klarer jeg ofte å ta ballen fra motspilleren. Men jeg har mye å gå på som førsteforsvarer og -angriper. Om jeg vinner en defensiv duell, er jeg ofte også god offensivt, forklarer Jan Gunnar, som mener han er blitt en bedre spiller i Brann ved å kunne dyrke rollen sin. Han synes også han er blitt bedre på innlegg og som tilrettelegger. – Jeg liker å få konkrete oppgaver, sier han.

For mye tillit?

Jan Gunnar blir litt overrasket når han hører at noen supportere synes han får for mye tillit. – Jeg har ikke vært like god i år og har mer å gå på. Treneren ser det som skjer på treningsfeltet. I fjor så dessuten Mons at jeg kom i form ved å spille mange kamper. Jeg må først og fremst forholde meg til treneren. Jeg ville blitt gal om jeg skulle forholde meg til hva alle andre mener og synes. Da ville jeg blitt redd for å vise meg blant folk, sier han.

– Jeg har verdens beste jobb når det går bra, mens det selvsagt er litt tyngre når det innimellom går dårlig. Vi spillere vurderes

Jan Gunnar Solli ble plukket ut til årets lag av de andre tippeligaspillerne i fjor, men har slitt mer denne sesongen. Humørsprederen er omsider skadefri og vil gjerne bidra til mange trepoengere for Brann framover.

opp og i mente både av folk som har greie på fotball og mange som ikke har det. Kritikk og skryt blir ofte enten svart eller hvitt, påpeker Jan Gunnar, som også synes at enkeltspillere ofte fremheves for mye på bekostning av kollektivet.

– Jeg må selv vurdere prestasjonen min og bevare tryggheten i at jeg selv vet hva jeg har gjort. Og jeg må for all del ikke bli redd for å mislykkes, da vil sjansen være stor for at nettopp det skjer.

– **Ikke bare du, men hele laget har slitt med å komme nær fjorårsnivået. Hvorfor?**

– En forklaring er savnet av spillertyper. Når Thorstein var toppscoreren vår med elleve mål, mens nestemann bare har tre, sier det seg selv at han savnes. Nå har vi ingen typer som på samme måten kan fylle bakromsrollen. Da må vi også prøve å spille annerledes. Selv om vi savner Thorstein, må vi komme oss videre.

Jan Gunnar understreker at det var både rettferdig og velfortjent at Thorstein fikk lov til å prøve seg i utlandet igjen. – Når vi ser hvor vanskelig det er for norske spillere å komme seg ut, var det riktig å la ham få sjansen. Bare synd vi ikke fikk på plass en erstatter. Thorstein hadde også den viktige funksjonen at han ofte scoret åpningsmål, poengterer Jan Gunnar.

Små marginer

Jan Gunnar peker også på at resultatet kunne og burde vært annerledes i tre kamper på Stadion, noe som fort hadde gitt en helt annen tabellsituasjon. – Vi kjørte kampene mot Strømsgodset, Molde og Aalesund. Om små ting hadde vært gjort litt annerledes her, hadde vi hatt åtte poeng mer.

– **Kan du utdype dette?**

– Vi som er ute på banen må ta hver enkelt situasjon som avgjørende for kampen. Vi må aldri tro at kampen er kjørt. Vi ble tatt litt på senga av Molde. Som en tredje faktor peker Jan Gunnar på hvordan marginene

på mange måter gikk Branns vei i fjor. – I kampen mot Vålerenga på Stadion hadde de et tidlig skudd i tverrliggeren. Mens Vålerenga ikke satte sine sjanser, gikk alt inn for Bengt (Sæternes).

Solli vil likevel ikke skyldre for mye på marginene, og erkjenner at Brann også har vært udyktige. – Andre har vært godt forberedt på vårt spill. Og vi har ikke greid å videreføre spillet fra i fjor. Å få til det spillet når andre lag er spesielt oppmerksomme på oss, innebærer at vi må spille litt annerledes, men ta vare på de sentrale elementene. Og der har vi ikke helt greid å knekke koden, mener han.

– Vi får masse skryt når det går bra, og tilsvarende kritikk når det går dårlig. Media har en sterk påvirkningskraft når det gjelder folks holdninger. Dette kan det være en utfordring for oss spillere å håndtere. For oss gjelder det først og fremst å forholde oss til det som kommer. Nå trenger vi å vinne noen kamper på rad, slår han fast.

Store forventninger

Jan Gunnar Solli er opptatt av hvordan folks forventninger påvirker spillerne. – Når forventningene ikke er så store, senker spillerne skuldrene og har alt å vinne. Kanskje dette er noe av grunnen til at Fredrikstad, Tromsø og Bodø/Glimt har levert så pass godt, undrer han og tror kanskje disse lagene kan få problemer med å gjenskape de gode prestasjonene i takt med at forventningene stiger.

Han forteller om da Rosenborg spilte mot Valencia i fjor: – Kåre Ingebrigtsen sa til spillerne: ”Dåkk treng itj varm opp, guta, for dåkk tape lell.” Da kunne de virkelig spille med senkede skuldre.

– På mange måter er det verre å leve opp til høye forventninger. I år har det vært slik at ”alle” skal slå oss. Motstanderne har gått på som om de har alt å vinne, men vi litt for ofte har sett ut som vi har høye skuldre. Når vi tenker for mye på at ”det er viktig at vi ikke taper”, får vi en defensiv holdning som gjør at vi lettere slipper inn billige mål, tror Solli.

Han synes det er vanskelig å forklare disse mekanismene, men tror en del handler om å ta kontroll mentalt igjen.

– **Hvordan vil du sammenligne Bergen og Brann-supporterne i medgang i forhold til i motgang?**

– At Stadion fylles gang på gang, på tross av dårlige prestasjoner, viser at folk bryr seg fortsatt. Men Bergen har litt å gå på når det gjelder interesse for europacupen.

Solli kan også sammenligne Bergen og Trondheim, og peker på stort engasjement begge steder. – Men det er nok enda villere tilstander i Bergen. Bergenserne er enda mer på hele tiden. I fjor var det Champions League-stemning i hver kamp. Også i år har stemningen vært bra, selv om våre prestasjoner ikke er på samme hylle. Og jeg tror det blir mer jubel, om vi presterer framover. Publikum vil at vi skal vinne.

– Tar ansvar

– Noen anklager fotballspillere for at de først og fremst må bli trent, men ikke selv tar nok individuelt ansvar for treningen. Hvordan tenker du om dette?

– Jeg har alltid tatt ansvar for min egen utvikling. Allerede som junior må en ta ansvar for hvert nivå en skal opp. Om en er et stort talent lokalt, kommer en sammen på

kretsnivå med andre spillere som er like gode eller bedre. Da spør det om en har evnen til å ta opp kampen. En må ha tankegangen at en kan bli like god eller bedre, og så må en ville det nok! poengterer Solli.

Her er Jan Gunnar virkelig engasjert. – De unge spillerne må få virkelighetsbildet banket inn. Noen ungdommer kan være så fjernt fra virkeligheten, sier han og nevner at tilfeldige unggutter har stoppet han på byen etter et branntap og påstår at guttelaget deres er bedre. – Flotte prestasjoner ser gøy ut på TV, men om en drømmer om å bli en Ronaldo eller Messi, så er det en vanvittig lang vei å gå. Unge spillere må spørre: Hvor er jeg i verden? Hvor ønsker jeg å komme? Hva er konsekvensen av dette? De fleste er langt fra å ta konsekvensen av ambisjonene sine, påpeker Jan Gunnar.

Solli tror det hører fortiden til at fotballspillere er mindre seriøse enn andre idrettsutøvere. Men han kjøper heller ikke den gamle anklagen om at alle andre idrettsutøvere satser på sin idrett fordi de mislyktes på fotballbanen. – Det er sjelden at fotballspillere går ut mot andre idrettsutøvere, men jeg må innrømme at jeg koste meg litt da Rune Buer Johansen knuste langrennseliten [bl.a. Petter Northug] i et rulleskirenn for et par år siden, bekjenner han.

Kan alt med Sputnik

d12m-medarbeideren har fått streng beskjed om å spørre Jan Gunnar Solli ut om Sputnik-perioden hans.

– Det var egentlig ikke min periode. Foreldrene mine var to av åtte i bandet til Sputnik da han var på det mest populære. Siden jeg måtte kjøres ti mil hver vei til fotballtrening, ble det mye Sputnik-musikk i bilen. Jeg lærte alle tekstene, enten jeg ville eller ei, forteller han.

– Mamma og pappa liker slik musikk, Jeg har ikke noe imot den, og hører selv gjerne på Hellbillies. Det passer til å danse swing til, forklarer Jan Gunnar som ikke legger skjul på at han er danseglad. Og han liker også godt å se på kjempeflinke dansere. – Under serie-

gullfeiringen i fjor fyrte de andre spillerne meg opp til å prøve noen dansetrinn, så da ble det oppvisning av grunnleggende trinn i salsa, forteller lysluggen.

Jan Gunnar holder fast ved drømmen om å få en musikkrelatert jobb etter fotballkarrieren. Han ble nylig utfordret til å ha gjesteopptreden i P3-kuppet (http://www.nrk.no/spillelister/spilleliste.aspx?progid=OCUP52911708), og den oppgaven koste han seg med. – Å ha sitt eget radioprogram ville vært midt i blinken, tror han.

– **Hvilken rolle spiller musikk i kampforberedelsene? Er du fast DJ i gardero-ben?**

– Nei, vi bytter på å ta ansvar for musiken. Men det må være låter som setter deg litt i godstemning. Håkon er bortimot fanatisk på at det må være originalinnspillinger. Azar velger gjerne Timberland og Kiss, Cato fortrekker rock og Robbie rap eller hiphop. Alt er lov, legger han til.

Selv roser Jan Gunnar seg over å ha en svært brei musikksmak. – Men favorittartisten er uten tvil Kurt Nilsen, slår han fast.

Åshild Samnøy

Foto: Rune Nilsen

Ei oppvakning i djevelen sitt hol

Denne sesongen har eg lurt på om Goethe egentleg var bergensar. Universalgeniet frå Tyskland stod bak ein av verdslitteraturens mest innflytelsesrike tekstar: Skodespelet Faust. Det er eit mektig verk, som i si fulle lengde tek nærmare ti timar å kome gjennom på ei teaterscene. Hovudpersonen Faust er ein rimeleg rocka fyr. Glad i godt drikke, og det som elles måtte finnast av livets meir fysiske gode, som vakre kvinner. I mengder. Faust kjem etterkvart i kontakt med Djevelen sjølv. Dei inngår eit veddemål. Djevelen tilbyr seg å gje Faust alt som høyrer liv til i si fulle breidde, inkludert makt, ære, sigrar og berømmelse. Men om Faust berre ein liten augeblikk lener seg tilbake, og tenkjer at han er nøgd med tilværet, og har nådd alle måla sine, så vinn Djevelen Faust si sjel. Høyrest ikkje dette kjent ut?

Paralyserte

Etter at vi endeleg vann gullet i fjor, er det som om mange av oss slår oss til ro med det, og ikkje heilt greier å ri på desperadokjensla som vi elles ville hatt slik sesongen er blitt. Dra denne tanken ned: I skrivande stund har vi teke mindre poeng i år enn i skandalekvaliksesongen 2002, og likevel forhold vi oss rolege. Paralyserte. Vi har, stort sett, stillteiande godteke at det ikkje kjem nokon erstattar for Thorstein Helstad. Vi har tapt 8–0 mot Molde. Vi har hatt folk på prøvespel, denne marknaden for amatørar, utan at det blir reagert. Og Champions League: Var det verkeleg nokon som trudde at vi hadde nokon som helst sjanse til å komme inn i gruppespelet der? Og kor mange var det som brydde seg om det gjekk den eine eller andre vegen? Kva slags publikumstal var det på desse kampane igjen? Alt dette betyr berre ein ting: Vi er tilfredse med gullet vi vann i fjor. Djevelen har drege oss ned i holet sitt for å ta hand om sjela vår. Eg skal ikkje skyte på nokon som helst nett no, heller ikkje trenar, styre og støtteapparat. For eg merkar det på meg sjølv også.

”Tap-og-vinn-med-same-sinn”

For første gong har liksom ikkje eit Brann-tap gått tungt inn på meg. For første gong har eg hatt denne beint fram grusomme ”tap-og-vinn-med-same-sinn”-haldninga. Som om Brann var eit knøttelag i Rune Bratseth og NFF sin draumeserie. ”Huff!”, sa eg då vi tapte bortekampen mot Godset. For første gong har eg stilt møtt eit poengtap med noko som kan likne likesæle. I bortekampen mot HamKam var eg meir irritert over tribuna og pøsekøen enn over at Ivar Rønningen openbart hadde gløymt å drikke morgonpilsen. For første gong har jubelen etter skåringar og ein siger vore det eg etter vår standard vil kalle avmålt. Heimekampen mot same HamKam såg eg til dømes på ein storskjerm på puben heime på Husnes i staden for å vere på Stadion denne ferielaurdagen. I ein kamp der tribunene var Adeccoligaglisne. For første gong har eg kome på jobb mandag morgon med friske stemmeband. Vi er fleire: Pels prioriterte i år sauesanking i Folldalen framfor Brann mot RBK/NFF. Kan du tenke deg? Sauesanking...og det verste er at eg forstod han...

Nummen sesong

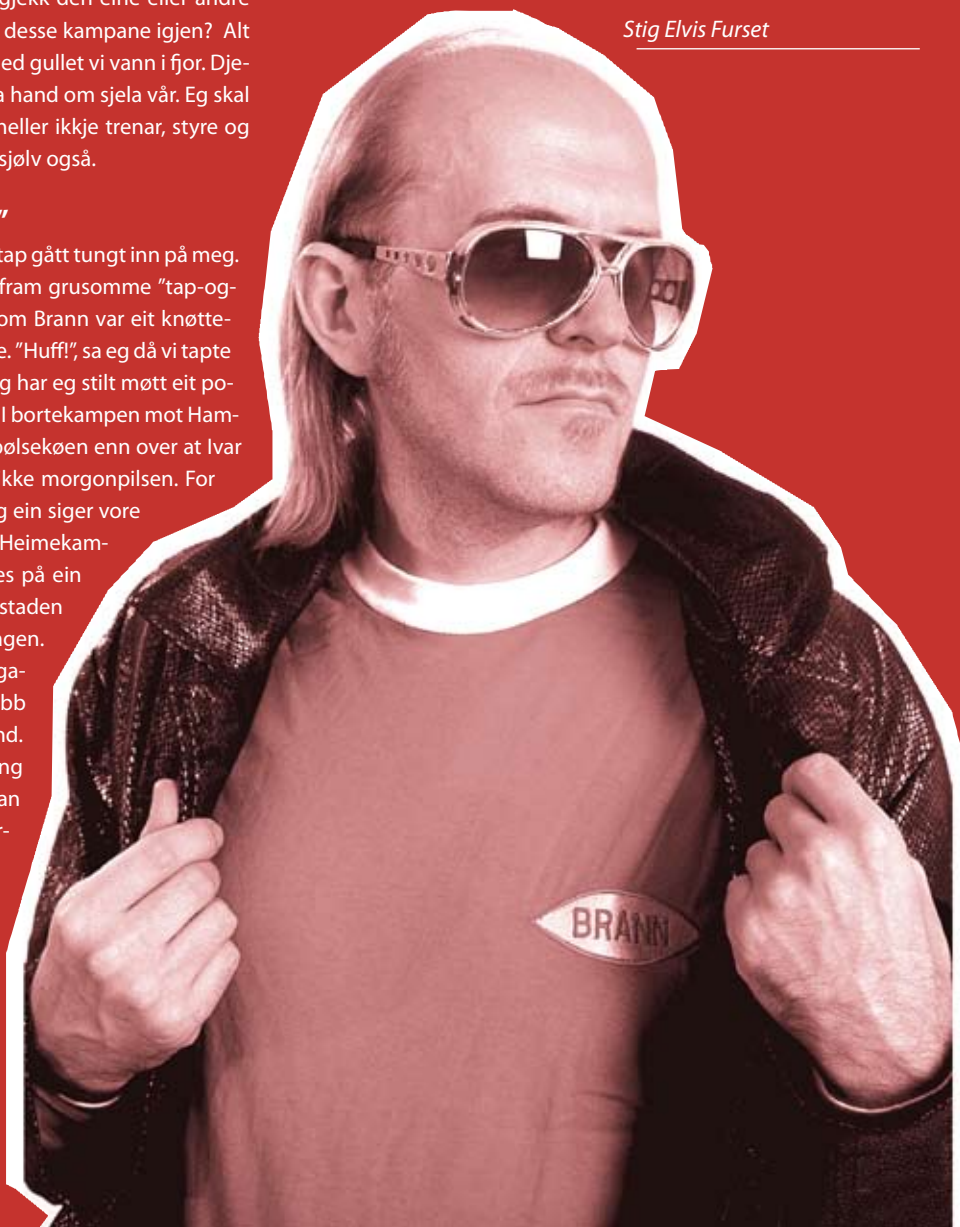
Skal eg karakterisere denne sesongen, må det bli at den har ein nummenhet over seg. Sesongen kan samanliknast med å sovne i feil stilling, og vakne opp

med ein kjensleslaus arm eller noko. Eg seier det ein gong til: Djevelen har drege oss ned i holet sitt for å ta hand om den tilfredse sjela vår. Nokon har sagt at Djevelen finst i detaljane. Det er godt muleg, men eg veit at Djevelen sitt inste hol ligger der vi er no: I middelmådigheten. Og er det der Brann skal ende opp etter eit seriegull, så er klubben ferdig. Då er det ikkje noko Brann å snakke om lengre. Då finst det ikkje noko sjel igjen. Då blir vi ein klubb på linje med andre klubbar.

Det er på tide å vakne og ta grep for nokon og einkvar. Å redde sesongen er knapt muleg, men ein kan i alle fall avslutte på meir ærerikt vis enn i sølvsesongen 2006. Mons og laget må gå inn i kvar kamp frametter med den same gutsen som Ålesund har møtt oss med i år. Roald Bruun-Hansen og styret må slutte å spele så jækla dårlig i forsvar som dei gjer. Det er betre å innrømme eigne store feilgrep, enn å forklare seg lengre vekk enn til månen. For vår vilje til å tilgje er ikkje så liten som mange trur. Og eg, Pels og alle andre både med og utan sesongkort må rive av oss glorien av laurbærkransar vi ber på, og heller byte den ut med tornar. Må det nedrykksstrid og kvalikkampar til for å få til dette? Lat så den vilja skje.

Vaknar vi opp, og kryper ut av hola vi er inne i, vil vi kjenne ulvehunger etter fleire gull. Då er det nok best at nokon andre enn Pels sankar sauene i Folldalen til neste år.

Stig Elvis Furset

Når vi i denne gangen markerer Branns 100 år med et skikkelig jubileums-quiz, trenger vi også to konkurrenter med lengre fartstid i klubben enn noen av spillerne har. Vi utfordret materialforvalter Raymond Sanden og keepertrener Dan Riisnes, og her var det kompetanse på høyt nivå.

Foto: brann.no

Jubileums-Quiz

1. Jeg kan ikke tenke meg andre alternativer enn Molde, sier Raymond og tenker helt rett.

2. Her må Raymond tippe og foreslår fem kamper. Han kommer så nær som mulig uten å treffe blink.

3. Fire foreslår Raymond og fortviler når han hører det riktige svaret, jeg satt og tenkte på åtte.

4. Raymond ser godt for seg kampene, men klager over at han ikke husker navn. Det ene var noe med Sofia. Han kommer ikke nærmere, men nikker gjenkjennende da han hører lagnavnene.

5. Den største seieren var 9-1 mot Viking i 1981. Jeg husker at jeg stod på haugen som lå der borte, mimrer Raymond og peker mot dagens Frydenbøtribune. Jeg mener til og med å huske at Jarle Råum scoret et av sine få brannmål i den kampen, forteller han med innlevelse. Han forteller så levende at d12ms utsendte lover å dobbeltsjekke siden svaret hans ikke stemmer med fasiten. Dessverre, Raymond, seieren over Viking var 9-2 og Råum scoret ikke i akkurat den kampen. Men målsifrene i Branns største seier var riktig.

6. 0-10 mot RBK. Her stusser ikke Raymond lenge, men han ønsker tydeligvis at det er enda lenger siden og plasserer kampen i 1991 eller 1992. Dermed blir det to av tre riktige.

7. Vi rykket ned i 1979 da Ivar Hoff fikk sparken. I perioden 1974-78 under Bill Elliot, rykket vi ikke ned. Raymond resonnerer klart og greit, men stopper med et nedrykk.

8. Raymond mener Brann har en solid seier mot Akranes, men avbryter seg selv: Åjo, det var de waliserne. Carmarthen var det de het. Ble ikke resultatet 8-1? Det var nesten, Raymond!

9. Det må ha vært han som stod i mål under jubileumsturneringen her på Stadion i 1978. Jeg tror han het Bailey, men husker ikke fornavnet.

10. Alexander Olsen spilte ganske lenge, begynner Raymond å resonnerer høyt. Vi gjentar spørsmålet og presiserer at spilleren må ikke ha vært sammenhengende i troppen hele perioden. Det kan ha vært en keeper, tenker Raymond høyt, før han smeller til: - Selvfølgelig er det Dan Riisnes! Ja, selvfølgelig!

1) Hvilket av følgende lag har ikke vært i samme divisjon som Brann noen av de tre gangene Brann har vunnet seriegull, Steinkjer, Sandefjord eller Molde?

2) Hva er det lengste antall kamper Brann har gått på raid i den øverste serien uten å slippe inn mål (siden 1961/62-sesongen)?

3) Brann har som kjent vunnet seks cupfinaler. Hvor mange finaler er tapt?

4) Hvilke lag fra Bulgaria har Brann møtt i europacupen?

5) Hva er den største seieren til Brann i den øverste serien (siden 1961/62-sesongen), og mot hvem og når skjedde det?

6) Hva er det største tapet til Brann i den øverste serien (siden 1961/62-sesongen), og mot hvem og når skjedde det?

7) Hvor mange ganger rykket Brann ned på 1970-tallet?

8) Hva er den største borteseieren for Brann gjennom tidene i europacupen?

9) Hvilken spiller har vært keeper både for Brann og Manchester United?

10) Hvilken spiller har det lengste tidsrommet fra sin første til sin siste kamp i Branns A-tropp?

Dermed kåres Dan Riisnes som suveren vinner av jubileumsquizen. Med en slik uttellingsprosent kan det ta sin tid for noen matcher prestasjonen.

Tor Henrik von der Ohe og Åshild Samnøy

1. Dan resonnerer høyt og utelukker raskt Sandefjord som Brann spilte mot i fjor. Han mener nokså bestemt å vite at Steinkjer var et av topplagene tidlig på 1960-tallet. Med et slikt resonnement gir svaret seg selv.

2. Dan nevner først fem, men smaker litt på det før han ombestemmer seg og går for fire. Jubelbrølet over riktig svar lar ingen være i tvil om et velutviklet konkurranseinstinkt.

3. Åtte er det første som slår meg. Yess! Sterk start av keepertreneren!

4. Oi. Etter litt betenkningstid kommer Dan med Levski Sofia, men navnet på det andre laget var litt verre. Byen lå nede ved kysten, og jeg husker at Kjell Olsen stod i mål (selvsagt husker keeper-treneren hvem som var keeper). Nei, her må Dan melde pass og avgir sitt første poeng.

5. Det var 9-1 mot Steinkjer i 1978. Svaret kommer som ert av en sekk, så vi fristes til å spørre om han også husker datoen, men et sted går grensen til og med for Dan. Han lurer på hva Raymond svarte og korrigerer øyeblikkelig resultatet for Brann-Viking til 9-2. Imponerende!

6. Det største tapet var 0-10 mot Rosenborg. Men når var det...? Det første som slår meg er 1996. Og det var fullt hus igjen.

7. Vi spilte cupfinale i 1972, og da tror jeg ikke vi rykket ned. Heller ikke i årene med Bill Elliot. Men derimot etter hans tid. Var det i 1978? Men tidlig på 1970-tallet har jeg ikke kontroll. Her er Dan litt på gyngende grunn.

8. Det må ha vært den i fjor. Hva var det de waliserne het. Jo, Carmarthen. Vi vant 8-0. Full score!

9. Gary Bailey. Navnet kommer uten betenkning, og vi aner at Dan har god kontroll på keeperne. Husker du når det var? Ja, det måtte være i forbindelse med jubileumsturneringen i 1978. Ja, her er det ikke noe å trekke!

10. Her må Dan virkelig spekulere. Han trekker først fram Kniksen, men aner at dette ikke er riktig svar. Etter litt grubling går lyset plutselig opp. Det er jo meg! Ja, faktisk. Og vi kan ikke beskyldte Branns keepertrener for å være selvpoptatt.

(1) Molde. (2) Fire (26. mai-12. juni 1974). (3) Åtte. (4) Neftechimik Burgas og Levski Sofia. (5) Største seier: 9-1 mot Steinkjer 30. juli 1978. (6) Største tap: 0-10 mot Rosenborg 5. mai 1996. (7) To. (1971) (Kkk beholde plassen pga utvidelse av serien våren 1972) og i 1979. (8) Mot Carmarthen, Wales, 8-0 i 2007. (9) Gary Bailey. Som Uniteds tredjekeeper stod han i mål for Brann mot Manchester United under jubileumsturneringen i mai 1978. (10) Dan Riisnes. Han debuterte for Brann mot Start 31. juli 1983 og satt på benken 31. mai i dr da Brann møtte Molde. (Han stod også i mål for Brann 2. juni i år.)

Supportermakt

Ståplasser til supporterne er en av NSAs viktigste kampsaker. Nå har NFF gitt organisasjonen drahjelp.

Norsk Supporterallianse har skuffet de siste årene. Nå er det håp om bedring.

Gjennomføringen av Eurostand 08 i midten av september og en helt nødvendig konflikt med NFF om landskampbillettene har gitt nytt liv til Norsk Supporterallianse (NSA). Etter ett par år der organisasjonen har vært

mer eller mindre usynlig, ser det ut til at ting tar seg opp igjen.

En sentral grunn til manglende aktivitet og synlighet har vært at styret i organisasjonen de siste årene ikke har fungert så godt som alle hadde håpet. Som i alle supporterklubber, er styret den viktigste faktoren for god drift. Ingen supporterklubber i Norge har ansatte til å gjøre jobben. Det har heller ikke NSA. Fungerer ikke styret, fungerer ikke organisasjonen. For at styret skal fungere, trengs det mennesker som brenner for saken. I en vanlig supporterklubb er det som regel engasjementet for sin egen klubb som får folk til å stå på. For NSA, som organiserer de aller fleste supporterklubbene i Norge, trengs det et annet engasjement. For hva?

Trenger kamper

Derfor har også NSA slitt. For hva er det brennende engasjementet der? Fotballen går sin gang, og utviklingen ser ut til å være fastlagt. Mange kamper er delvis vunnet og andre er lagt på is. Ingen blir engasjert ut fra gamle meritter. Og hvor interessant er det egentlig å bruke store deler av fritiden din på å krangle med ultras-grupper og hjelpe supporterklubber med ti medlemmer i gang? Å bruke mye tid på å administrere en tross alt ganske velfungerende supporterkultur, er neppe veldig motiverende. Det blir som

en fagforening der medlemmene i grunnen er veldig fornøyde med tingenes tilstand, og det eneste man har å tilby, er opplæring på grunnplanet. Mens man før hadde en allmektig fiende i NFF, som motarbeidet supporterkulturen, er nå fienden blitt venn, og samarbeidet fungerer i all hovedsak bra.

Gamle fiender blir som nye

Akkurat i en slik situasjon har NFF kommet inn og gitt NSA eksistensberettigelse igjen. Det skjedde gjennom å stille et tydelig ultimatum om at de stående, syngende supporterne på landskampene må sitte under kampene. Bedre kan det nesten ikke bli for en "supporternes fagforening". Det å få stå på kampene har vært og er selve hovedpunktet gjennom norsk supporterkulturs ganske korte historie. Å bli angrepet på akkurat dette mobiliserer folk til kamp igjen. Ståplasser har i grunnen vært under angrep lenge. Etter Hillsborough-katastrofen i 1989, ble fotballen aldri mer den samme, og Taylor-rapporten anbefalte med all mulig tydelighet å kvitte seg med utrygge ståplasser. Myndighetene i England og UEFA tolket dette slik at det burde bli forbudt med ståplasser i det hele tatt, noe som også har ført til dagens situasjon. I internasjonale kamper er det ikke tillatt med ståplasser. I de øverste divisjonene i norsk fotball er det tillatt med

maksimalt 20 prosent ståplasser. Og det er ikke tillatt å stå på sitteplasser. Over store deler av Europa ignoreres dette regelmessig, mens man andre plasser ser viktigheten av ståplasser. I Norge har NFF vært tydelige på at de helst vil bli kvitt ståplassene, og at de ser det som et problem at folk står på sitteplasser. Men det har altså ikke blitt håndhevet før årets sesong.

Hardt mot hardt

Da kravet fra NFF kom om å sitte under landskampene, satt NSA hardt mot hardt, og sa at det var en avtale man ikke kunne være med på. Det førte til at det ikke var noe felt for stående, syngende supporter på Ullevaal under landskampene hittil i år. Det førte også til at NSA tapte mye penger.

Dagen etter landskampen mot Island krøp NFF til korset, og innrømmet at det med sitteplasser kanskje ikke var så viktig likevel. Hvis man bare satt ned av og til, for eksempel i pausen, var det i grunnen greit. Det var greit for NSA også. Tilfeldighetene ville ha det til at Eurostand 08 ble arrangert helgen etter denne landskampen. Eurostand 08 er forlengelsen av Eurostand 98, en aksjon for ståplasser over hele Europa i 1998. Protestaksjonen den gang gikk ut på å demonstrere for ståplasser ved å vise hvordan fotballen ville bli med bare sitteplasser. Metoden var å sitte ned og holde kjefte i hele første omgang. I andre omgang var det å stå og synge som vanlig. Aksjonen fikk oppmerksomhet, men endret ikke stort. Det vil neppe årets aksjon heller gjøre, men den kan bevisstgjøre folk

om viktigheten av supporterne. Den hjelper også NSA til større bevissthet om sin egen rolle i fotballen.

Nytt engasjement

For NSA har kampen om ståplasser på Ullevaal og engasjementet rundt Eurostand pustet nytt liv inn i organisasjonen. Engasjementet er større enn det har vært på lenge. Medieomtalen den siste måneden er mer omfattende enn den har vært til sammen over de siste to årene. For NSA er det nå om å gjøre å ta med engasjementet videre slik at det skaper ny aktivitet og organisasjonen forblir viktig for medlemmene.

Per Arne Flatberg

Foto: Rune Nilsen

100 år og like blid

Brann er 100 år i år, og selvfølgelig feires det. Jubileet altså. Ikke sesongen. For den er dessverre over for lengst. Den ble en fiasko.

Det var sesongen da Brann skulle befestе sin posisjon på toppen av norsk fotball, ja sågar ta steget ut i Europa. Spille store europacupkamper, helst Champions League, og tjene de helt store pengene. Det var sesongen da guttene skulle ta steget ut i verden og gjøre navnet Brann Bergen kjent der ute.

Og nå er den over. Sesongen, altså.

Joda, i skrivende stund er det mange kamper igjen, men den er nok over. Og Brann ligger nede. Ute av stand til å reise seg. Ikke bare forsvant kapteinen fra i fjor uten å bli erstattet, sannelig ga vi ikke bort toppscoren vår, Tippeligaens viktigste spiller, rett før kvaliken til Champions League også. Det er så vi nesten ikke tror det selv om vi vet det. Når jeg forteller det til folk som ikke er like inne i fotballens irrganger til daglig, så tror de det i hvert fall ikke.

– Da har de vel i hvert fall kjøpt en erstatte? sier min mor.

– Nei, gitt, svarer jeg.

For sånn er det. Bye, bye seriegull, farvel cup, adieu champions League. Et par ferdigtapte kamper i UEFA-cupen og så er det over. Heldigvis er det bare ett lag som rykker ned i år. Ellers hadde vi hatt panikk for lengst.

Fart Bergen?

Men det er altså jubileum i år. Det er 100 år siden en kameratgjeng var samlet i Johnsens

Café i Starvhusgaten og stiftet Ski- og Fotboldklubben Brann. Det sto visstnok mellom Brann og Fart, da navnet skulle velges. Når vi er ute i verden og representerer i dag er vi kanskje like glad for at det ble Brann Bergen og ikke Fart Bergen, men det var visstnok like før. Tenk om det hadde vært "Byen e' Bergen og laget e' Fart, stedet e' Stadion for alle med bart ..."

Det hadde neppe vært noe å synge om.

Men det er mange grunner til å feire den praktfulle klubben i de vakre draktene, som heldigvis heter Brann og ikke Fart. Vi feirer f.eks. at vi ikke skal rykke ned i år, tross en mislykket sesong. Vi feirer at vi ikke skal rykke ned neste år heller, for nå må vi ha lært snart. Og vi feirer at vi bor i en by med et lag som til de grader assosieres med byen og har den i ryggen. Hele byen. At vi har et fantastisk stadion med et fantastisk publikum. At vi tross alt har tatt tre seriemesterskap i løpet av de hundre årene, at vi er blitt norgesmester seks ganger og at vi har vært i kvartfinalen i cupvinnercupen og gruppespillet i UEFA-cupen. At vi har kranglet og grått og jublet og sloss. Sammen og hver for seg. At vi har vært gjennom nesten utallige nedrykk og opprykk, praktfulle seire og sviende nederlag.

Ett av de aller mest sviende nederlagene kom forresten i år. De forhistoriske sifrene 0-8 er tangering av Branns største cuptap gjennom tidene. Forrige gang Brann tapte 0-8 var i 1915! For Kvik, Halden den gang.

Mons på topp

Og mens Brann kjemper for å komme ut av bakevjen, spiller landslaget VM-kamper. Og

kjemper omtrent samme kampen. Under VM-samlingen sist var jeg innom og tittet på treningen til de hjemmевærende. Solen skinte på Nymark, og stemningen var bra, tross tynt oppmøte. Det var mange spillere på landslagsoppdrag, ikke bare for Norge, men også for Island og Gambia, og det var flere som ikke var der fordi de var skadd. Men de beste var ikke der fordi de var solgt.

Tre spisser, eller rettere angrepsspillere, var på plass på treningen. Erik Huseklepp skjøt utenfor, over, eller rett på keeper hver bidige gang han var foran mål. Hadde det gått an å skyte under hadde han gjort det også. Trond Fredrik Ludvigsen skjøt utenfor eller kom ikke til skudd. Bare én mann scoret jevnt og trutt: Mons Ivar Mjelde.

Og slik går dagene i Idrettsveien og på Nymark. Brann er svekket, men ikke helt knekket, og gyver løs på de neste 100 med blikket fremover. Heldigvis. Måtte det bli mer enn tre nye seriemesterskap før tippoldebanra våre feirer 200 årsjubileet.

Atle Nielsen

TV-AVTALEN

Trist for supporterne

Den nye TV-avtalen ble ikke så god som NFF hadde håpet. Hvordan blir den for oss?

De siste tre årene har TV2 pøst penger inn i fotballen. Ikke bare gjennom den berømte milliarden de betalte for rettighetene til norsk fotball, men også gjennom kraftig markedsføring og stadig bedre og mer omfattende produksjoner. Nå er den epoken sannsynligvis over.

Rettighetene

I slutten av juni ble det reist mange øyenbryn da Lyse Energi og Altibox vant rettighetene til Tippeligaen de fire neste sesongene. TV2 har gjort en strålende jobb de siste årene, og derfor er naturligvis skepsisen mot de nye rettighetshaverne meget stor. Skepsisen har definitivt ikke avtatt ettersom mer og mer av TV-avtalen er blitt offentliggjort.

Med unntak for en hovedkamp på TV2 søndag kveld, en kamp på Zebra mandag kveld og en kamp på NRK lørdag, blir alle kampene sannsynligvis bare distribuert gjennom Lyse og Altibox

som TV. Heldigvis vil Altibox ikke ramme oss Brann-supportere i særlig grad. TV2 har førstevalg hver runde, til kampen som skal sendes søndag klokken 20:00. Den har også tredjevalg, oppgjøret som skal sendes på TV Zebra mandag 19:00. NRK har andrevalg hver runde ettersom de er ansvarlig for lørdagskampen. Men hva med de andre kampene? Der må du kjøpe Altibox for å se dem hjemme. Det betyr høye kostnader for deg. Vil du ikke se kampen på TV, kan du

isteden velge å se den i nettleseren din via VG, TV2 eller BT.

Altibox?

Altibox? Hittil har det stort sett stått Lyse på pressemeldingene om medieavtalen. Likevel er det selskapet Altibox som står mest sentralt i den nye TV-avtalen. Altibox er en todelt greie. Det er både internett over fiberkabel, og det er en dekoder som kobles mellom fiberkabelen og TV-en din. Menin-

gen er at Altibox skal erstatte kabel-TV, telefon og internett hos deg. Altibox distribueres blant annet gjennom BKK, som også er sponsor for Brann.

Svindyr

Å få muligheten til å se alle kampene er ikke for de med mager lommebok, men heller for dem som ønsker å få det. Alt i alt kan pakken koste deg over 20 000 kroner i året. Før du i det hele tatt har kommet i gang, har du brukt tusener på å få fiberkabelen inn i huset ditt.

Hvorfor har Lyse og Altibox kjøpt rettighetene til Tippeligaen i det hele tatt? Uten distribusjon, uten produksjonsmiljø, uten redaksjo-

nell kompetanse. Det handler om å kjøpe seg til markedsandeler. De har et produkt de tror på, som de synes altfor få bruker. Gjennom å sende mesteparten av eliteserien i fotball på dette, skal de ha høyere markedsandeler. Og det er du som betaler.

Hvorfor?

Altibox har for øyeblikket en svært liten markedsandel. Hvor liten er det vanskelig å si. Internettmarkedet beveger seg fort. Hvorfor

i all verden selger NFF og Norsk Toppfotball rettighetene slik at bare et lite mindretall kan se kampene? Svaret er selvsagt penger. Og Trond Giske.

Mens den forrige medieavtalen i all hovedsak ga TV2 full dekning på fotballen, med tilhørende eksponering og satsing, gir den nye et svært fragmentert tilbud. Vil du se alle kampene med laget ditt der du er, kan du risikere å måtte ha en rekke forskjellige abonnement fra forskjellige leverandører. I tillegg trenger du opptil flere forskjellige bokser i stuen din. Gjennom å splitte opp dette håpet selgerne av fotballen å få mer penger. To milliarder var målet. Det ble rundt 1,2 milliarder isteden. Denne gang over fire år, og ikke tre som den forrige avtalen var på. Det er selvsagt mye penger, men ikke like mye som forhandlerne håpet på.

Giske

En av grunnene til det fragmenterte tilbudet er Trond Giske. Han har nærmest forlangt at fotballtilbudet skal deles i flere pakker som man kunne by på. Årsaken er fjong nok. Alle skal ha mulighet til å se de største og viktigste kampene. For TV-selskapene er det ikke økonomi i å betale 300 millioner årlig for noe som skal vises gratis. De må ha en modell for å ta betalt. Det får de ikke med Giskes diktat.

Konsekvensen er at de øvrige kampene i norsk fotball detter ned på de samme seertallene som engelsk fotball. Selv en kamp som Røa–Arna Bjørnar i Toppserien, har

samlet like mange TV-seere som Liverpool–Manchester United. Nå får vi en modell der alle kan se de største kampene hjemme, mens nesten ingen kan se kampene med de mindre klubbene. Undersøkelser har vist at de som aller helst vil ha de store kampene på gratis TV, er middelaldrende Ap-velgere fra Trøndelag. Trond Giske er valgt inn på Stortinget fra Arbeiderpartiet i Sør-Trøndelag.

Forandringer?

Den nye TV-avtalen vil sannsynligvis skape små forandringer for oss som reiser på hjemme- og bortekampene. De mest populære lagene må som nå, regne med å spille en del kamper på ugunstige tidspunkt når det gjelder reising, mens småklubbene som før spiller det meste søndag klokken 18.00.

Den største forskjellen med den nye tv-avtalen blir at de fem kampene som ikke blir sendt på TV2, TV2 Zebra eller NRK ikke vil bli TV-sendt på ordinær måte. Sannsynligvis vil

fotballavtalen skape størst forandringer for de som heier på favorittlaget sitt via sofaen. Det er imidlertid ett skjær i sjøen. NRK har varslet at de ønsker å sende den kampen som er mest journalistisk interessant til enhver tid, mens TV2 ønsker å sende den kommersielt mest interessante kampen. Hva vil dette gjøre med tidspunktet for flytting av kamper? Det journalistisk sett mest interessante vil jo ikke være klart før runden før er over, altså på tirsdag.

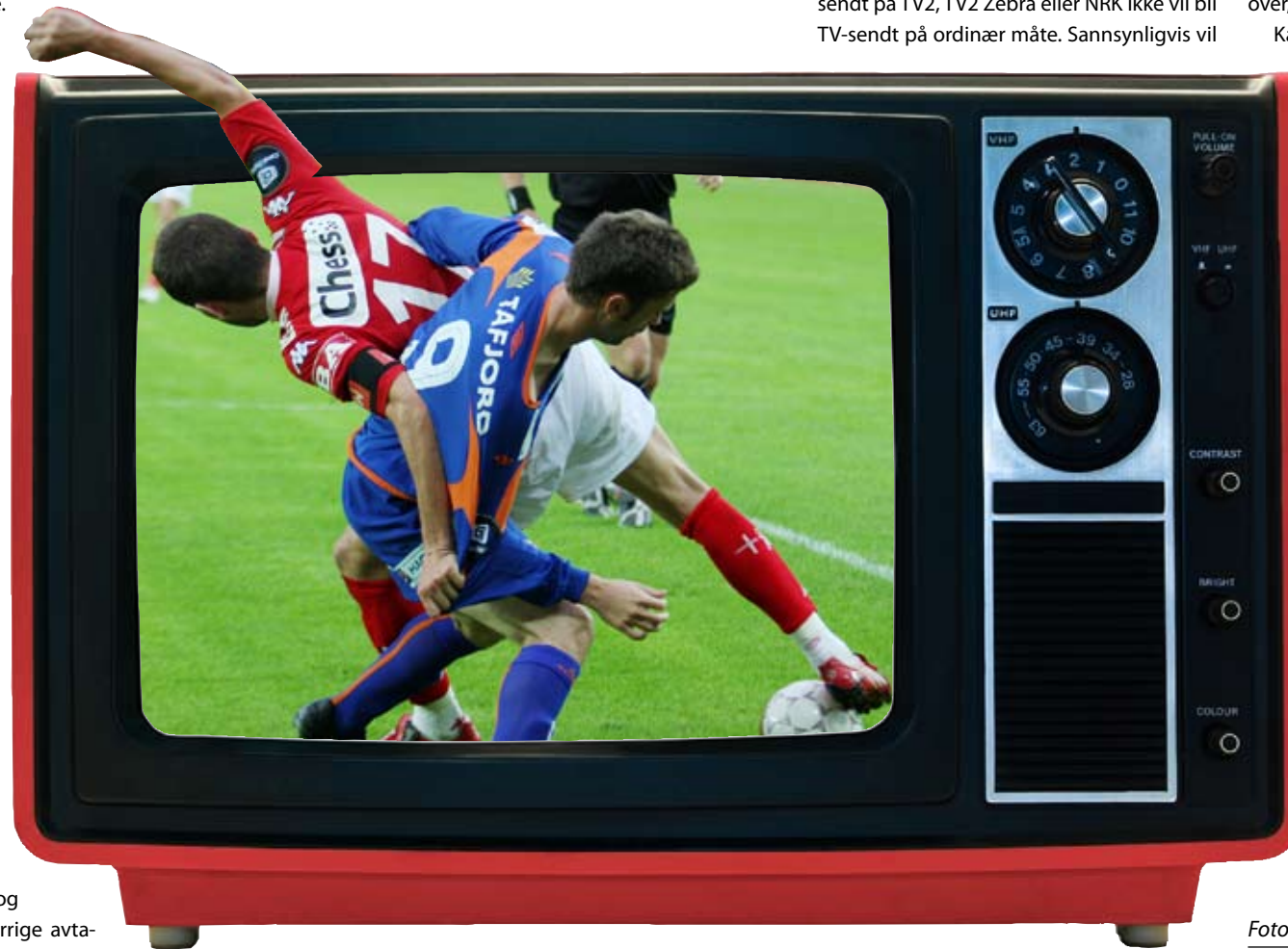
Kan vi komme i en situasjon der NRK presser på for å få flyttet kampene senest mulig og bruker den betydelige summen som er betalt til å presse NFF på dette? I så fall er det en katastrofe for reisende supportere. Vi trenger regler som de som vedtas ellers i Europa, der fristen for flytting av kamp nå blir 60 dager før kampen, og ikke en flytting av fristen enda nærmere kampdato. Dess senere vi får beskjed, dess vanskeligere blir det å ordne reise, fri fra jobben og alt annet som må til for å følge Brann på bortekamp.

Storlag?

Heldigvis for oss i Bergen er Brann attraktive. Så attraktive at vi er den mest viste klubben i hovedkampene til TV2 de siste tre årene. Men hva skjer hvis det sportslige svikter over lengre tid? Er det mulig at vi om to år får like mange kamper som Bodø Glimt på TV2 eller NRK? I så fall er det bare en ting å gjøre: Ta turen på puben.

Per Arne Flatberg og Geir Vårdal

Foto: Rune Nilsen

Undersøkelser viser at middelaldrende menn som stemmer Ap og bor i trøndelagsfylkene, er den gruppen som er mest opptatt av fotball på gratis TV. Trond Giske er valgt inn på Stortinget for Ap i Sør-Trøndelag...

Hefur ðu verid í sumar- bústaðnum nýlega?

Med fem islendinger i stallen kan resten av Brann-spillerne ha godt av et lynkurs i islandsk.

Ikke minst tenker vi på forsvarsspillerne. I seriekampen mot HamKam på Stadion var Erlend Hanstveit alene med tre islendinger i forsvarsrekka. – Jeg har spilt med islendinger i ti år uten å ha skjont et ord, bekjenner Hanstveit. Bjørn, Cato og Azar bør også merke seg glosene.

Spill i siderom = leggjann à kantinn

Spill i bakrom = setjann innfyrr

Bevegelse = hreyfa sig

Spill på = spila

Møte = mæta

Skjv over = skipta yfir

Heng på (mannen din) = dekkja manninn

I siste øyeblikk finner vi ut at Håkon også trenger å vite hva han bør si til islendingene i situasjonern der han normalt roper „Keeper“. For å være sikker, roper du „Markvörður“, Håkon.

Klassiker

Kommunikasjonssvikt på banen har med jevne mellomrom vært tema i Brann. I et jubileumsår passer det å trekke fram den klassiske historien fra Arne Møllers ordentlige debutkamp i 1980. Samspillet i forsvaret gikk litt tregt, og Møller ropte til medspillerne: „Vi må snakke mer sammen.“ Terje Rolland var kjapp i replikken og ropte tilbake:

„Ka ska’vi snakke om, då?“ Da Rolland et par minutter senere sendte en fin innsidepassing til Arne Møller, sa han samtidig: „Har du vært på hytten i det siste?“ Denne replikken er blitt et fast uttrykk i Brann-kretser. Nå får dere den også på islandsk:

Har du vært på hytten i det siste? = Hefur ðu verid í sumarbústaðnum nýlega?

Takk til Birkir, Armann og Olafur!

Áshild Samnøy

Foto: Rune Nilsen og brann.no

BATALJONEN UNG

– skaper sunne holdninger

Batajonen ung er for alle medlemmer av Bataljonen som er under 16 år.

Målet er å ta vare på fremtidens brannsupportere. Bataljonen vil sammen med Brann skape sunne holdninger blant våre unge supportere.

Bataljonen har inngått et samarbeid med MOT, som er en organisasjon som også jobber med sunne holdninger blant unge. Vi vil sammen med MOT og Brann ha egne sammenkomster for barn mellom 12 og 16 år. Det vil bli eget kick-off for Bataljonen Ung neste år med bla tifo-verksted. Det vil også bli andre familedager.

Brann har lovet oss egne plasser for Bataljonen Ung neste sesong, men vi er i fremdeles dialog om hvordan dette skal organiseres. Alle som blir medlem i Bataljonen Ung får eget medlemskort og T-skjorte.

Vi vil gjerne ha inn på forslag og spørsmål til ung@bataljonen.no og ønsker å komme i kontakt med folk som vil være med å hjelpe til.

Lene Lygre - Styremedlem i Batajonen

Foto: Rune Nilsen

Steget til andredivisjon

Helge Nilsen er ”hærfører” for Brann 2-gjengen som kjemper for opprykk fra tredjedivisjon. Han har tro på laget sitt, men advarer mot at det tas for lett på oppgaven.

Helge Nilsen

d12m møter rekrutt-treneren før den viktige ”seriefinalen” mot Austevoll. Resultatet i den kampen viste at han virkelig nådde inn til spillerne sine med budskapet om å være skjerpet. Et særdeles ungt Brann 2-lag tuktet de dyktige utfordrerne fra Austevoll på bortebane. Med bidrag fra bare to seniorspillere – Armann Björnsson hele kampen og Kenneth Udjus en omgang – vant de med samme margin som Branns A-lag i cupen.

– Har tatt steget

Helge Nilsen er inne i sin første sesong med Brann 2, og han er særlig godt fornøyd med hvordan kombinasjonen av eldre og yngre spillere har fungert. – Det er gledelig å se at juniorene har tatt steget. De har vunnet viktige kamper selv helt uten A-lagsspillere, påpeker han, og tenker blant annet på kampene mot Lyngbø, Vadmyra og Loddefjord.

Variasjonen av disponible A-lagsspillere for Brann 2 fører i blant til at ungguttene brukes på uvante posisjoner. Men Helge Nilsen ser bare positivt på at Brann 2 suppleres med seniorspillere. – Å få A-lagsspillere inn i gruppen representerer god læring for våre utviklingsspillere, understreker han.

Helge Nilsen skryter av masse fine typer i utviklingsgruppen. Nå i høst er Anders Næs fra Rosendal – så vidt fylt 16 år – det siste tilskuddet. Nilsen roser unggutten for fine framspill og trøkk i duellene allerede i debutkampen.

– Best mulige rammer

– Helt realistisk er det trolig ikke mange i gruppen som tar steget til elitenivå. Men vi

vil legge best mulige rammer og håper på at noen tar også dette steget, sier Nilsen som også skryter over det gode teamet han har rundt utviklingslaget. – Dette betyr også at vi har et godt apparat i forhold til skadeforbygging.

I løpet av sesongen synes han at både enkeltspillere og den lagmessige strukturen har utviklet seg mye. – Vi bygger selvtilitt gjennom å prestere og gjennom å vinne. Det gjelder å få guttene til å gå ut på banen med en følelse av at de kan ta hvem som helst, poengterer han.

Og om ikke selvtilitten får utviklingsspillerne til å prestere, så skulle det ikke forundre oss om trenerens åpenlyse glede over gode prestasjoner og flotte resultater er en ekstra motivasjonsfaktor for ungguttene.

Fornøyd med A-lagsspillerne

Brann 2-trener Helge Nilsen er storfornøyd med de spillerne fra A-stallen han har brukt mye i år.

”MATIAS MØVIK er en spiller som har stått på fra dag en. Han har høy arbeidsmoral og viser evne til å score mål. Han har et utrolig

tungt og godt skudd og gode, tydelige bevegelser. Dessuten viser han et høyt nivå på dødballer. Matias er en seriøs spiller, som går foran på en positiv måte.

Brann 2 har vært en god arena for ham nå, men han er moden for 2. divisjon. Matias er også en spiller som tåler en trøkk. Han er en ekte stril som har vært i hardt vær før.”

”ARMANN BJÖRNSSON har etter hvert spilt et betydelig antall kamper for Brann 2. Han er en fantastisk personlighet. Selv om han er A-lagsspiller, regner han seg aldri for å være for stor til å bære baller eller drakter, men ikke bare det – han ser oppgavene og gjør dem uten å bli spurt. Det er fantastisk å ha en slik type, som går foran med flotte holdninger i denne ungdomsgruppen. Han er også en god fotballspiller og en viktig bidragsyter i kampene. Utviklingsspillerne våre trenger et slikt forbilde.”

”YAW AMANKWAH er en bauta i forsvaret. Han har stått fram og spilt mange gode kamper.

per. Yaw har også en evne til å trekke inn mål på dødball. Han holder laget samlet bak og er flink til å snakke ungguttene inn i rollene sine. Yaw har virkelig vært med og bidratt til at Brann 2 har hatt en så god sesong.”

”KENNETH UDJUS er kapteinen vår så sant han spiller. Som Armann er også han en personlighet på sin måte, en behagelig type som er veldig flink til å oppmuntre ungguttene. Han veileder dem på en god måte og er veldig engasjert som kaptein. Dessuten er han en god keeper som har hatt en del matchvinnende redninger. Derfor har han vært avgjørende for at Brann 2 har vunnet så mange kamper.”

”TROND FREDRIK LUDVIGSEN er til de grader matchvinner for oss på andre siden. Han er toppscorer og har nesten to mål i snitt på kampene han har spilt, så det hersker ingen tvil om at han har vært viktig for oss. Trond Fredrik er en fin type som har bidratt avgjørende ved å stå på.”

”TORE KANNELØNNING kom inn først seint på våren (på grunn av skade) og har vært et utrolig positivt bekjentskap. Han er en

spiller med et godt overblikk og har levert gode bidrag til Trond Fredrik (Ludvigsen) og Matias (Møvik) sine mange mål. Han gir geniale framspill og pasninger,

og er på mange måter et drivjern på midten for oss. Tore holder et svært høyt nivå for å spille i 3. divisjon.”

Áshild Samnøy

Brann 2-kampene

21.04: Brann 2–Djerv 4–0

Siden Brann 2 har opprykk som erklært mål for andrelaget, regner juniorene på utviklingstroppen med støtte fra A-laget. I sesongpremieren ble makskvoten benyttet (sju A-lagsspillere). I tillegg regnes Matias Møvik utenom kvoten fordi han er juniorspiller. Djerv hang godt med i første omgang, og det kom ingen scoringer før pause. Nesten halvveis i andre omgang satte Brann 2 inn to kjappe mål ved Matias Møvik og Yaw Amankwah, mens Trond Fredrik Ludvigsen og junioren Preben Johansen scoret to mål på to minutter ved slutten av kampen. Tijan Jaiteh var tilbake etter et langt skadeavbrekk og spilte andre omfang. Ellers bidro også Bjørn Dahl, Michael Twaite, Nicolai Misje og Gylfi Einarsson fra A-troppen.

28.04: Brann 2–Hovding 3–2

To vakre mål av Nicolai Misje sørget for Brann 2-seier i en slitekamp mot Hovding som før sesongen var et antatt topplag i denne puljen. Det tredje Brann-målet scoret Trond Fredrik Ludvigsen. I tillegg til disse to, spilte følgende spillere fra A-troppen: Yaw Amankwah, Tijan Jaiteh (en omgang), Michael Thwaite og Kenneth Udjus.

Målscore for Brann 2

Trond Fredrik Ludvigsen:	16 mål
Matias Møvik:	12 mål
Preben Johansen:	10 mål
Yaw Amankwah, Cato Guntveit og Ronny Skjelde:	4 mål
Anders Næs:	3 mål
Sandrino Arenas, Erik Huseklepp, Vegard Karlsen og Nicolai Misje:	2 mål
Markus Bjørkheim, Armann Björnsson, Tore Kannelønning og Michael Twaite:	1 mål

05.05: Follese–Brann 2 0–4

Storseier på bortebane ga Brann 2 full pott etter tre kamper. Preben Johansen, Matias Møvik (2) og Michel Twaite scoret for Brann 2, som for anledningen også hadde Kenneth Udjus (kaptein), Hassan El Fakiri og Yaw Amankwah. Brann 2-treneren skryter av bidraget til spillerne fra A-troppen.

13.05: Brann 2–Norheims. 1–2

På eget gress måtte Brann 2 svelge sesongens hittil eneste tap. En blanding av ukonsentrert og omstendelig spill gjorde at det ble med Erik Huseklepps ene scoring, men gjestene doblet. Fra A-troppen spilte i tillegg til Huseklepp også Yaw Amankwah, Armann Björnsson og Matias Møvik hele kampen.

19.05: Øygard–Brann 2 1–5

Brann 2 stilte med full kvote førstelagsspillere (sju), og hele fire spillere tegnet seg på scoringslista: Trond Fredrik Ludvigsen (2), Vegard Karlsen, Matias Møvik og Erik Huseklepp. Med juniorkeeperen ryggplaget og Udjus småskadet var det 15-åringen Kristofer Wasmuth som gjorde en fin jobb i mål.

26.05: Brann 2–Austevoll 4–1

Mens A-laget to uker seinere måtte slite hardt for cupseieren mot Austevoll, ble det komfortable sifre for andrelaget – selv om de også måtte jobbe for seieren. I denne kampen stilte Brann med full kvote førstelagsspillere i tillegg til at Matias Møvik som junior kom utenom kvoten. Matias Møvik og Trond Fredrik Ludvigsen scoret to mål hver.

02.06: Askøy–Brann 2 1–3

Dette var kampen der keepertrener Dan Risnes måtte vokte buret i Udjus' skadefravær. Ungguttene fikk med seg Yaw Amankwah, Armann Björnsson, Trond Fredrik Ludvigsen og Matias Møvik i hele kampen og Erik (Huseklepp) spilte første omgang. Askøy ledet til pause, men Møvik utlignet etter 50 minut-

ter da han dro seg fri på 20 meter og dundret ballen i krysset. Deretter ble det to scoringer av Trond Fredrik Ludvigsen.

09.06: Brann 2–Vadmyra 3–1

Med ferie for A-lagsspillerne var denne kampen på mange måter eksamen for Brann-rekruttene. Med hærførerhjelp fra Nicolai Misje (som spanderte friuken) og Matias Møvik fra A-troppen, bestod ungguttene testen med glans – og mye entusiasme. Både Matias Møvik og Preben Johansen (2) scoret, og Brann 2 ledet 3–0 før Vadmyra fikk sitt trøstemål.

14.06: Tertnes–Brann 2 1–2

I den andre kampen på rad uten A-lagsspillere tilgjengelig, kjemper Brann-juniorene seg til en sterk borteseier. Målscorene for Brann 2 var Matias Møvik og Preben Johansen.

21.06: Brann 2–Lyngbø 4–3

Dette er så langt kampen i særklasse! Et rent juniorlag, med unntak av Michael Twaite på vei tilbake til Australia, sørget for at det stod 3–0 til Brann etter 55 minutter. Så slurvet ungguttene litt, og etter 88 minutter hadde Lyngbø utlignet. – Husk Tyrkia, gutter, ropte trener Helge Nilsen fra sidelinjen og viste til tyrkernes overtidsscoring i EM-kvartfinalen. Guttene fosses i angrep. Knut Iversen opptrådte som resolutt ballgutt da Brann 2 var i sitt siste angrep, og 20 sekunder før tilleggstiden var brukt opp, satt ballen i nettet. Selv for den erfarne dommer Terje Hauge var dette bemerkelsesverdig. Sandrino Arenas og Ronny Skjelde scoret for øvrig to mål hver.

30.06: Loddefjord–Brann 2 0–3

Lånekeeper Jørgen Mohus (16) debuterte for Brann og gjorde sine saker bra. Mathias Møvik, Trond Fredrik Ludvigsen og Ronny Skjelde stod bak scoringene.

11.08: Djerv–Brann 2 0–1

I høstsesongens første kamp var det Tore Kannelønning som scoret kampens eneste

To kvalikkamper

I skrivende stund (pr. 14. september) har Brann 2 stø kurs mot 2. divisjon. Med fem kamper igjen å spille har Brann 2 åtte poengs ledelse til toer Austevoll. Siste kamp for året i 3. divisjon, avdeling 15, er satt opp 11. oktober. Deretter følger to kvalifiseringskamper mellom vinnerne av avdelingene 14 og 15. For tiden er det Stord som leder avdeling 14, med Voss fire poeng bak. Vi har tro på at Brann 2 holder stø kurs, men vil særlig oppfordre Bataljonens medlemmer til full mobilisering rundt kvalifiseringskampene.

mål etter fint forarbeid av Trond Fredrik Ludvigsen. Djerv var for øvrig bra med på notene, men slet med effektiviteten.

18.08: Hovding–Brann 2 1–2

Særlig andreomgangen ble ingen minneverdig forestilling, men seieren var det viktigste. Hovding tok ledelsen, men Preben Johansen og Trond Fredrik Ludvigsen scoret hvert sitt

mål for Brann 2 før pause. Armann fikk skryt i midtforsvaret, og juniorkeeper Morten Iversen vartet opp med flere matchvinnende redninger.

25.08: Brann 2–Follese 8–2

Denne kampen huskes for Trond Fredrik Ludvigsens seks mål og for 16-åringen Anders Næs sin oppløftende debut for Brann. Juniorspiller Preben Johansen stod også for to scoringer.

01.09: Norheims.–Brann 2 0–3

Brann 2 fikk en etterlengtet revansj mot eneste laget de ha tapt mot så langt i serien. Med unntak av Birkir Sævarson og Kenneth Udjus, var det bare juniorer på laget, og de gjorde jobben. Matias Møvik scoret første målet og la til rette det andre, der Preben Johansen var avslutter. Siste Brann2-mål var det en debutant, Markus Bjørkheim, som fikk æren av å sette inn.

06.09: Austevoll–Brann 2 3–4

Dette var seriefinalen, og med bare to seniorspillere på laget (Kenneth Udjus og Armann

[d12m følger Brann 2]

Björnsson), var det juniorene som måtte ta tak. Og det gjorde de virkelig. Unge Anders Næs fra Rosendal, så vidt fylt 16, viser at han er en mann for fremtiden. Han scoret tre av målene for Brann 2. Vegard Karlsen sørget også for en scoring. De fleste husker kanskje at Brann A-lag virkelig måtte slite mot Austevoll i cupen, og i det lys blir juniorenes arbeidsseier enda mer imponerende. Brann 2 var nemlig i føringen det meste av kampen. Austevolls tredje mål kom etter 90 minutter.

10.09: Brann 2–Øygard 11–3

Som sifrene viser, ble dette et skikkelig målkalas. Når har Cato Guntveit sist scoret fire mål i en kamp? Eller når scoret Yaw Amankwah sist hat-trick? Og alle de som litt for ofte fristes til å sukke over Armann Björnssons prestasjoner, burde sett hans flotte scoring fra 25 meter. Ellers bidro også juniorene til målgorgen. Matias Møvik, Ronny Skjelde og Preben Johansen stod bak hver sin scoring.

Åshild Samnøy og brann.no (med tillatelse)

Kristian i krigen for Brann

– Det er kjempekjekt at vi juniorer får spille fast seniorfotball. Kristian Wesetvik (17) er godt fornøyd med å være inkludert i Branns utviklingsgruppe og mener det er flott at Brann tør satse på de unge.

Unggutten som er førsteårs juniorspiller, har hele sesongen spilt seniorfotball for Brann 2. Fanagutten har vært Bjarg-spiller det meste av sin karriere. I fjor gikk han til LøvHam og altså videre til Brann i februar.

– Det kan være tøft å spille mot veteraner, men ved å spille fast seniorfotball kommer vi opp på et høyere nivå, mener han.

Fysio forebygger

Kristian roser ikke minst ansettelsen av fast fysioterapeut for ungguttene. – Det har fungert veldig bra. Mange skader blir forebygget ved at vi tidlig får hjelp. Ellers er det moro at vi har flere med oss på trening. De ulike trenerne har forskjellige erfaringer og ulik spisskompetanse. Dette gir oss også stor variasjon på trening, forteller han.

Den unge spilleren er først og fremst midtstopper, men spiller også innimellom

på backplass. – Vi må av og til omrokkere på laget fordi forskjellige A-lagsspillere skal være med. Men det er bra de blir med, mener Kristian og klager ikke over at han dermed må bytte rolle. – Det ligger mye læring i dette, mener han.

Selv har han en drøm om en dag å få spille for A-laget.

Vil bedre førstetøtsjen

Kristian regner hurtighet, fysikk og spilleforståelse som sine sterke sider som fotballspiller, mens han påpeker han har en del å hente på å forbedre førstetøtsjen og valgene.

Brann 2 har vunnet alle kampene så langt bortsett fra en, og Kristian er optimist med tanke på opprykk. – Men om vi vinner vår avdeling, må vi spille kvalifisering. Det ligger an til å bli mot Stord. Det laget møtte vi i treningskamp før sesongen, og da fikk vi virkelig kjørt oss. Men vi har blitt bedre samspilt som lag siden den kampen, mener Kristian.

Kristian går første året på vanlig videregående skole. På fritiden rekker han ikke annet enn fotballen. Han trener hver dag. – Om vinteren kan det bli to økter daglig, men i sesongen rekker jeg ikke mer enn fellestreningene og kampene, forklarer han.

Åshild Samnøy

Nostalgisk bilde av Roger Helland foran den gamle Solosvingen, før de bygget Hansatribunen.

Lojal mot klubben og lagkameratene. En som viser innsats og arbeidsvilje. Dette er beskrivelser som passer godt på den tidligere Brann-helten Roger Helland.

I dag er Helland 34 år og lærer i grunnskolen, men han følger fremdeles godt med på hvordan det går med Brann.

Roger Helland spilte for Brann fra 1993 til 1999. Etter dette forlot han Sportsklubben til fordel for Brøndby, og senere Lillestrøm og Fredrikstad, men det er fra årene i Brann de fleste husker ham. Med sine 208 obligatoriske kamper er Helland på en 11. plass på listen over Brannspillere med flest kamper gjennom tidene. Det var også i Bergen han presterte på et høyt og stabilt nivå.

Store øyeblikk

Helland har gjennom sine seks år i den røde drakten fått være med på en rekke store oppgjør, og når han skal trekke frem sine beste minner, er det hjemmekampen mot Liverpool og oppgjørene mot PSV Eindhoven i Europacupen som blir nevnt.

- Det var selvsagt utrolig stort å være med på! Vi hadde liten erfaring på det nivået, men vi klarte likevel å bite godt fra oss, og slo ut PSV, som var et av Europas bedre lag på den tiden.

Returkampen mot Liverpool og diverse kamper mot Rosenborg er derimot ikke opplevelser han har like gode minner fra.

- Jeg likte aldri å tape fotballkamper, og selv om det var stort å spille på Anfield foran 40.000, var det ikke gøy å bli rundspilt slik som vi ble. Cupfinalene i 95 og 99 går inn i samme kategori, og selvsagt 10-0 tapet i

Trondheim.

Helland trekker frem laget i 1996 og 1997 som det beste Brann-laget han har spilt med, ikke uten grunn siden Brann både tok sølv i serien og gikk langt i cupvinner-cupen. Men når han sammenligner med dagens lag er han ikke i tvil.

- Dagens lag er bedre! Fotballen har utviklet seg mye de siste årene, og det har gått fremover på de fleste områder. Men når man sammenligner med nivået i resten av Europa, vil jeg si at forholdet er mye det samme.

Spesielt

Til tross for at Helland har spilt for andre lag, mener han at det var noe eget ved å spille for Brann.

- Stemningen på Stadion er spesiell, og det gjør det utrolig gøy å spille der, samtidig som det er en voldsom entusiasme rundt

Roger Helland

Alder: 34 år

Sivilstatus: Gift (2 barn)

Klubber: Austrheim, Radøy, Brann, Brøndby, Lillestrøm, Fredrikstad og Hovding.

Landskamper: 2

Kamper for Brann: 208

laget i hele byen. Det var ekstra spesielt for meg som lokal å få spille for Brann. Det er jo den klubben jeg har vokst opp med. På det området skiller det mye mellom spillerne, de lokale har en sterkere lojalitet til klubben.

Roger følger laget tett gjennom media og har partoutkort på Stadion. Han misunner spillerne, som får løpe ut på gressmatten foran et stappfullt Stadion på hver hjemmekamp.

- Når du hører bruset på Stadion, og at

Kor è alle helter hen?

Roger Helland før og nå. Ikke store forskjellen.

supporterne synger, så stiger selvtilliten, og det er med på å motivere oss til å gi det lille ekstra. Jeg fikk med meg det meste av det som ble sunget fra tribunen, og slik tror jeg det er for de fleste. Spesielt det å høre supporterne synte sitt eget navn er gøy.

Prikkkfri spillersang

Roger Helland har nemlig ikke glemt den gamle spillersangen sin. På oppfordring fremfører han sangen prikkfritt:

Du skal få min gamle branndrakt når eg dør

Du skal få min gamle branndrakt når eg dør

Roger elsker blod og smerte

Dør for klubben i sitt hjerte

Du skal få min gamle branndrakt når eg dør

Kanskje er det for å holde et øye med "klubben i sitt hjerte" at Helland nå jobber på Gimle skole, kun et sleispark fra Stadion. Parallelt som han var spillende trener i Hovding på slutten av karrieren, tok han pedagogikk på Universitetet, slik at han kunne undervise i skolen.

- Jeg studerte litt utenom mens jeg spilte i Brann. Det er kanskje ikke så vanlig for fotballspillere, men jeg synes det er viktig å ha noe å falle tilbake på når tiden som profesjonell er over. De færreste tjener nok på fotballen til å kunne leve av det resten av livet.

I dag er han fast ansatt som lærer i realfag på Gimle ungdomsskole, og trives godt med å lære den oppvoksende generasjonen om algebra, ligninger og det periodiske system.

Kunnskap

- Mine interesser har alltid gått i retning av realfag så det var naturlig for meg å velge å utdanne meg innenfor det området. Det er likevel litt tilfeldig at det ble akkurat lærer, jeg tok en del ulike fag, og fant etter hvert ut at de passet bra med å være lærer. Jeg så ikke klart for meg noe spesielt yrke da jeg begynte å studere.

De unge ser ut til å mangle kunnskap om Brannhistorien, for selv om de fleste av elevene hans følger med på Brann, kjenner de færreste igjen Roger Helland som en tidligere spiller.

- Elevene mine er for unge til at de husker mine glansdager. Noen av dem får kanskje høre fra foreldrene hva jeg har holdt på med tidligere. Men det er få som stopper meg for å snakke fotball.

Tidligere i sommer giftet han seg, og han har også to barn. Nå nyter han familieidyllen i Sædalen, og påstår at han trives godt med det. En skade i kneet har gjort at den gamle midtstopperen ikke har spilt fotball på halvannet år, så det er tvisomt om han kommer til å spille mer enn på kompisnivå. På hint om at Brann spiller ganske dårlig for tiden, og kanskje har behov for en forsterkning, ler han avkreftende:

- Jeg tror ikke det blir aktuelt!

Daniel Nygård

Arkivfoto: Per Arne Flatberg

d12m før ti år siden

I 1998 var, som i år, Brann ute av samtlige turneringer da nummer tre av d12m gikk i trykken. Og som i år, hadde forventningene vært store etter en god sesong året før.

I lederen oppsummerer lederen av Brann Supporter Team, Bengt Magnus Dyrkorn sesongen: *“Så var det over da, nok en gang. Og selv om vi fikk en viss opptur med semifinalen hjemme mot Rosenborg, og europacup mot en tidligere stormakt og sportslig opptur etter ferien, er*

det ikke til å komme forbi at årets sesong har vært en gedigen nedtur! (..) Den første indikasjonen på at på at optimismen ikke hadde grobunn i virkeligheten, kom allerede mens snøen fremdeles lå metertykk på Ulriken. Treningskampen mot Rosenborg ga oss en midt i trynet før alvoret var kommet i gang. 8–2 tapet fratok oss supportere mye av troen på at i år var året kommet.”

Bengt Magnus var heller ikke spesielt imponert over hva Brann hadde gjort på den administrative siden: *“På det administrative plan har det vært som vanlig; rot, sommel og amatørmessigheter som nok en gang har gjort oss til latter i fotballnorge. Stengning av Store Stå, trenerrot uten sidestykke,*

krig mot media, salg av hjemmefordel i Europa, papirlurv i forbindelse med spilleroverganger, degraderinger etc.” Men selv om sesongen 1998 var dårlig sportslig sett, så hadde BST framganger på mange plan. Selv om ikke målene for sesongen helt var

oppnådd, men ny butikk var åpnet, CD var laget og 3200 var medlemmer av supporterteamet. Og selv om målet hadde vært 4800 (som hadde betydd en dobling av medlemstallet for andre år på rad), var lederen godt fornøyd med det de hadde fått til.

Medierekord

Dette nummeret inneholdt også den artikkelen som har skapt mest oppmerksomhet i media noensinne. Det var artikkelen “Fra forening til forretning ... og tilbake igjen” skrevet av en av dagens medarbeidere, Per Arne Flatberg. Artikkelen førte til flere dagers oppfølgingsartikler fra BA, blant annet en artikkel over to sider hvor både Harry Herstad og Kjell Tennfjord i ganske kraftige ordelag fortalte hvor

misfornøyd de var med d12m og Per Arne Flatberg. I artikkelen blir det tatt et kraftig oppgjør med det d12m synes var slett arbeid fra ledelsen i Brann generelt og Harry Herstad spesielt. *“Forventningene til Harry Herstad var skyhøye, og jeg var blant dem som mente av vi endelig kunne rydde opp i kaosadministrasjonen hos Brann. Harry Herstad har vist seg både som en sterkere og svakere leder enn forventet. Sterkere fordi han har tort å gjennomføre upopulære tiltak, svakere fordi han ikke har fått gjort noe av det han ville, men snarere forsterket det jeg ser på som en negativ trend i Brann.”* videre skriver d12m om at Brann første halvår har et underskudd på fem millioner kroner. Året før hadde det vært et lite overskudd, men dette skyldtes spillersalg. d12m setter også fingeren på at styret i Brann åpenbart ikke tar de økonomiske problemene på alvor, og at ledelsen har en “alt ordner seg for oss”-mentalitet. Artikkelen viser også til at Brann allerede har

klart å blåse vekk en tredjedel av aksjekapitalen og spår et tøft årsmøte i Brann Stadion AS.

“Vi likte det”

Videre påpeker artikkelen den åpenbare tabben som ble gjort da Brann solgte hjemmefordelen de hadde mot Werder Bremen og deretter prøvde å bortforklare det hele: *“2–2 sto det etter to fulle kamper, og med ekstraomgangene på Stadion tror jeg de fleste er enig med meg i at det nok ville tippet den andre veien. For Brann var dette en kalkulert risiko. Det jeg reagerer på, er den grunnleggende uærligheten Brann legger for dagen ovenfor oss når de først hevder at det er en stor fordel å spille hjemme sist, for etter salget å gå ut i avisene og hevde at det enten ikke betyr noe eller at det kan være en fordel å spille sist.”* Videre skrev d12m at statistikk viser at det er 55 prosents sjanse for å gå videre dersom man spiller hjemme sist. Og kommer så med kommentaren som senere har blitt meget legendarisk og sikkert huskes av mange av våre lesere den dag i dag: *“Men forklaringene holder ikke mål. Brann solgte seg som en hore, og da duger det ikke å komme og si at vi gjorde det fordi vi likte det. Prostitusjon er greit nok det, men man skal innrømme at det er det man holder på med.”*

Harrys duskedamer eller Nystemten

Det ble så fortalt litt om Harry Herstad visjoner for Branns hjemmekamper. Blant annet ønsket han å innføre duskedamer(!). *“Man kan mene hva man vil om de “underholdningstiltakene” Harry vil ha, en del av dem er sikkert greie, og en del rimelig Harry.”* Artikkelen foreslår at Brann bør ta en titt på hva som foregår i Haukelandshallen på Ulriken basketballs sine hjemmekamper. Her har man blant annet innført avsynging av Nystemten før kampstart.

“Årets tragiske sesong har ført rundt 3000 tilskuere rett ut av stadionportene, mange av dem for aldri mer å komme igjen. (...) Brann har definert en målsetning om å være blant de 4–5 beste i Norge hvert år. Dette skal blant

Nymarks vakre eventyr

I sommer arrangerte BST supportercup på Nymarksbanene, med finale på Stadion. Brann-supporterne feide bordet rent og vant det som vinnes kunne. Supportercupen er en årlig tradisjon, som arrangeres i regi av Norsk Supporterallianse (NSA). I fjor var cupen i Fredrikstad, og siden Kanariøya (som vant dengang) ikke hadde boller til å arrangere cupen i år, falt det ansvaret på BST. I alt 30 spillte opp, hvorav nesten halvparten var lag med Brann-supportere. Det er hyggelig når man først tar seg bryet med å arrangere en såpass stor turnering. (Med 57 kamper på én og samme dag) at arrangementet blir vellykket, og det

ble det til gign. Noen skrubbsle hist og pist, og et par stykker til legevakten med ødelagte knær og nser var beholdningen for skader, ellers koste alle seg, og spilte fotball uten nevneverdige ambisjoner. Unnsaket her må dessverre sies å være tre av BSTs lag, som spilte ambisiøst og helt opplagt hadde gått til den styrkehet det er å trene på forhånd. Særlig spikerevende er det å oppleve at Barten stiller et godt og samkjært lag og kommer helt til finalen. Vi trodde faktisk Barten var totalt ambisiøse, men det var åpenbart ikke tilfelle. Rødd Army var Bartenes motstander i finalen, og overkjørte delvis Barte guttene til sorgfulle hikst fra vinnerjentene på tribunen. Rødd Army utmer-

ket seg ved å stille med store deler av Lødderfjords juniorlag på banen. Fy skant! Det tredje laget som spilte store ambisjoner var Branns Kriestein i jenteklassen. Her var det bare seier som gjaldt, og det ble det også etter et skrytnervepirrende sluttspill mellom Vikinghor(d)ene og Vinstubet fra Skabæk, der Vikingdamsene måtte vinne med to mål for å gå forbi våre jenter. Til stor glede for våre jenter utgjort Skabækjentene helt på slutten av kampen, og seiershyllene var øredøvende. Neste år ser det ut til at supportercupen går i Sarona d (1111), og vi ønsker alle velkommen tilbake da.

Selv 24

Alle bilder: Trøffel Mowinkel

het igjen denne

sesongen. Generasjon på generasjon av bergenske kjuagutter har ypnet hverandre med at “her kommer Bergen sine gutter” og gitt klar melding om at “e det nåken så ve slåss, bare kom igjen med oss”. På gutters vis. Så har Store Stå tatt opp igjen tradisjonen etter at Fred Over Rekstens versjon av denne bergenske klassiker ble sendt ut på Brann-CDen i vår. (...) artikkelen tar så opp igjen tråden fra forrige nevnte artikkel og ser for seg et drømmescenario hvor hele Nystemten avsynges på Stadion: *“Gud vet hvordan det hadde vært å få innført tradisjonen med å synge Nystemten av hele stadionpublikummet før hver kamp. (I USA er det helt umulig å starte et idrettsarrangement uten å ha felles avsynging av nasjonalsangen.)”*

Kjuagutt-klassiker

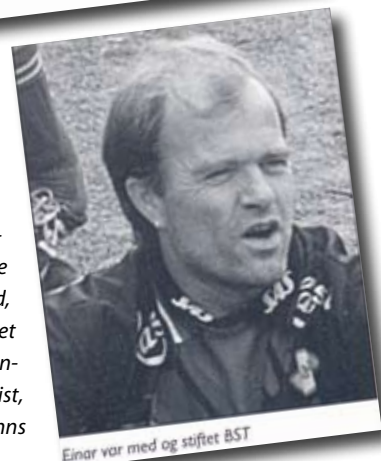
Artikkelen “Bergen sine gutter” handler om den nye sangen som er blitt innført på Store Stå i år. Til glede for mange og til ergrelse for noen: “Vi har vært på purken” er det noe kryptiske navnet på en bergensk klassiker som er kommet til heder og verdig-

Bergen sine gutter synger ut

helt vanlig at folk stjal som ravner på alle ferger og kiosker vi var innom. På BSTs første tur, satt Einar foten ned for dette umiddelbart på den første fergen til Kristiansand, og siden har problemet mer eller mindre forsvunnet, sier Rune Landquist, en gjenganger på Branns borteturer i mange år.”

Einar var med og stiftet BST

Wilgohs ser også framover mot BST sitt tiårs-jubileum. *“Einar Wilgohs er overbevist om at BST er en seriøs supporterklubb. Jeg er faktisk skuffet over oppslutningen fra supporterne. Potensialet for BST er helt enormt, men vi slet voldsomt med å bikke 1000 medlemmer de første tre årene. (...) Jeg tror vi er minst tre ganger så mange ved neste jubileum (3200 medlemmer pr 1998 red anm.). Da har Brann forhåpentligvis fått orden på sakene på Stadion, og det sportslige er bedre enn det har vært disse fem årene. Med sportslig suksess kommer også medlemmene, sier Einar Wilgohs.”*

Eurostand 98 mot Viking

I 1998 ble det arrangert en demonstrasjon over hele Europa, kalt Eurostand 98. Dette var en aksjon mot UEFA sitt vedtak om at på samtlige internasjonale kamper skulle det kun være tillatt å selge sitteplasser. Artikkelen forteller om bakgrunnen for aksjonen og hvordan den ble gjennomført i Norge. Alle deltagende supportergrupper skulle sitte i første omgang og høflig klappe ved scoring og sjanser for eget lag. Brann spilte borte mot Viking helgen for aksjonen, og det hadde vært veldig vanskelig for brannsupporterne da Kjetil Løvvik scoret sitt første av tre mål for ettermiddagen. Men de fleste hadde klart å forholde seg høflig rolig. Vikingfansen klarte derimot ikke å forholde seg rolig ved utligningen. Kampen endte for øvrig 3–2 til Brann.

Tor Henrik von der Ohe

BBB

styret

Frode Hellebø, leder

Tlf: 934 35 439

E-mail: frode@bataljonen.no

Frode er Bataljonens leder. Han kom inn i styret i 2004, da han overtok plassen til en utflytter. I 2005 ble han gjenvalgt til styret, og valgt til leder i år.

Morten Talhaug, nestleder

Tlf: 971 23 582

E-mail: talhaug@bataljonen.no

Morten ble valgt inn i styret i 2006 og ble i år valgt til nestleder. Morten jobber en del med tifo, og det har han gjort de siste årene. Han er også medlemsansvarlig.

Martin Viksund, økonomiansvarlig

Tlf: 932 84 024

E-mail: martin@bataljonen.no

Martin ble valgt inn i styret i 2006. I år er han Bataljonens økonomiansvarlige. Martin har en fortid som webansvarlig for BBB-Øst.

Stig Helsing, styremedlem

Tlf: 920 34 644

E-mail: stig@bataljonen.no

Stig er inne i sitt første år i styret, og er turansvarlig.

Lene Christin Lygre, styremedlem

Tlf: 474 09 662

E-mail: lene@bataljonen.no

Lene ble valgt inn i styret som varamedlem i 2006. Hun ble valgt til styremedlem i år, og hennes ansvarsområde er særlig Bataljonen Ung.

Harald Harung, varamedlem

Tlf: 934 00 180

E-mail: harald@bataljonen.no

Harald ble valgt inn i styret i fjor.

Stian Langeland, varamedlem

Tlf: 971 23 582

E-mail: stian@bataljonen.no

Stian ble valgt inn i styret fra i år av. Han jobber mye med Bataljonens webside, og har i tillegg en del med turer å gjøre.

Christine Hilton Kaland, varamedlem

Tlf: 980 27 983

E-mail: christine@bataljonen.no

Christine er en av fire nye som ble valgt inn i år. Hun jobber med Bataljonen Ung sammen med Lene.

Trond Helge Hanssen, varamedlem

Tlf: 980 87 060

E-mail: trondhelge@bataljonen.no

Trond Helge er ny i styret fra i år.

Christine Hilton Kaland

den 12. mann

Vi trodde først at dette var transporten fra Victoria for noen utvalgte pent kledde gutter. Men det viste seg at det var direktørene fra Marseille som hadde rekvirert litt mer standsmessig kjøretøy enn bussene fra Tide. Typisk franske sneglespisende hvitløkssstinkende pompøse direktørsnobber, da vi var i Marseille måtte vi ta T-banen sammen med den lokale motstandsbevegelsen...

Hvorfor har ikke vi tenkt på dette i Bergen? Hvis noen klubb har drevet med falsk markedsføring den siste mannsalderen, så må det være Brann. Begrunnelsen til den svenske supporterene som har anmeldt AIK passer som hånd i hanske også for oss. Og kanskje spesielt i år. "– Hvert år går de ut og lover gull og grønne skoger, men det ender jo som vanlig. Supporterne går på klubbens utsagen, og bruker massevis av penger. De blir utnyttet, er Gahlns begrunnelse."

Hmmm, er det noen som har nummeret til Dag Steinfeld...

- Jeg er ikke helt frisk

bt.no med en uvanlig ærlig og åpen Martin Andresen. d13m applauderer selvsagt selvinnsikten, men skulle ønsket at den hadde kommet litt før. Som da han stod på Festplassen og lovde mer enn han kunne stå inne for...

Det strømmer inn med oppdateringer til vår faste Geddi-spalte her i d13m. Nå sier ryktene at den gamle helten vår er blitt trener for Bremnes. Husker vi ikke helt feil, startet Mjelde også sin trenergjerning i samme området

for Moster. Så vi blir ikke forundret om Geddi er klar for opprykk om ikke så lenge!

Det er ikke uten en viss stolthet at d13m kan fortelle at vi har blitt akseptert til Høstutstillingen med denne kollasjen som vi har kalt "Tragedie i rødt". Verket kan beskues i Kunsternes Hus frem til 5. oktober.

d13m starter i dette nummet matspalten "Mat med Brannlogo". Først ute er denne polsen sendt inn av Laffen fra Møllaren. Kunstneren er Bjarte Myklebust som forøvrig er en barndomsvenn av Azar fra Eid. Historien forteller dog intet om Azar er like kunstnerisk med maten. Vi oppfordrer alle våre lesere til å sende inn forslag. Alle kombinasjoner er lov, spesielt er vi spent på hva som kan gjøres med eggeskall og rømme.

Brann har mange gode sider.
Vi liker de best **bakfra**.

Få BRANN Jubileumsmobil til kun **399,-***

Telefonen inneholder blant annet profilbilde av spillerne og eksklusive filmsnutter.

Les mer og bestill på
chess.no/nettbutikk

*Forutsetter abn. ChessPremium m/nedbet.
kr 149,- i 12 mnd. Minste tot.pris kr 2187,-.

